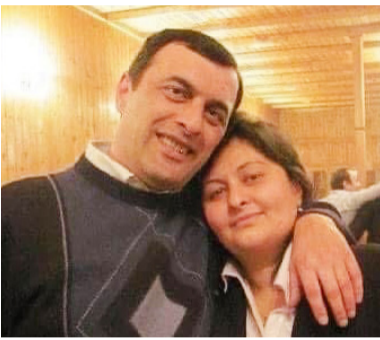

ღაზით რიშამაძის სახელობის სკოლა „ივერია“ 26 წლისაა

სიყვარულით დაარსებული და სიყვარულითვე აღორძინებული

ნინო გერგიძე: „იმ ხანად ძალზე უჭირდა ქვეყანას, უჭირდა სკოლას, სასწავლო პროცესს მრავალი პრობლემა ახლდა, შესუსტებული იყო სწავლების დონე... და დამებადა იდეა, შემექმნა რაიმე ახალი, იქნებ, განსაკუთრებულიც...“

ამაში მოიაზრებოდა სიახლეები სწავლებაში, სწავლების ხარისხის გაუმჯობესება, ბავშვებისათვის საინტერესო, ხალისიანი, ამასთანავე, მყუდრო გარემოს შექმნა... უსაზღვრო სურვილი მქონდა ჩემი სკოლა აღსავსე ყოფილიყო ბავშვების დიდი სიტბოთი და სიყვარულით... იმდენად დიდი იყო ჩემი სურვილი, რომ მეუღლემ, დათომ გული არ დამწყვიტა, გვერდში ამომიდგა; სიყვარული ხომ ყოველის შემძლეა... მაშინ სამი წლის სანდროსა და ათი თვის გიორგის მშობლები ვიყავით. ჩვენ ხომ საქართველოს ღირსეული მომავალი უნდა აღგვეზარდა. ამიტომაც დავარქვით სკოლას „ივერია“, საქართველოს ხომ ოდიტანვე ეწოდა ივერია! მალე სკოლის ჰიმნიც შეიქმნა. იგი ჩვენმა ყოფილმა პედა-

ღმერთი სიყვარული არსო, ბრძანებს ქრისტეს მოციქული იოანე მახარებელი. ბრძანებს, რადგან ჭეშმარიტად ყოველმომცველი უკიდევანო სიყვარული გარდამოხდა ზეცით. განხორციელებული სიყვარული დადიოდა დედამიწაზე და ყოველი ჩვენგანისათვის, ჩვენი სულების ცხოვებისათვის ივნო და დაეფლა. სიყვარული აგვამაღლებსო, ღალადყოფს რუსთველი; სიყვარულო, ძალსა შენსა, ვინ არს რომე არ მონობდესო, მხარს უბამს გრიგოლ ორბელიანი და მართლაც ხომ სიყვარულია აღმშენებლობის, სიკეთის, კეთილშობილების ანი და ჰაე. და, თუ ბუნებაში ერთნაირად დამუხტული ნაწილაკები განიზიდება, განგების ძალით, ერთი ნებით, ერთი გზებით, ერთი მრწამსით, ერთი მისწრაფებით განმსჭვალულნი დუღაბდებოდნენ და ასე ერთობლივად მიისწრაფიან მიზნისაკენ. სწორედ ასე შეახვედრა განგებამ ქალბატონი **ნინო გერგიძე** და ბატონი **დავით რიჟამაძე**. შეახვედრა და ერთ სულ და ერთ ხორც ატარა ცხოვრების გზაზე. სამი ვაჟკაცი: **ალექსანდრე, გიორგი და ნიკოლოზი** ამ დიდი სიყვარულის ნაყოფია. მათი მეოთხე პირმშო კი, ჭეშმარიტად, სკოლა „ივერია“ 1997 წლიდან რომ დააფუძნეს მართლაც მეუღლეებმა და უდიდესი სიყვარული დააფრქვიეს. და ეს რომ სწორედ ასეა – სკოლა „ივერია“ რომ ასე სიყვარულიდან და სიყვარულით არის დაფუძნებული და ასევე განაგრძობს სვლას, ქალბატონი ნინოს გულიდან ამოფრქვეული სტრიქონებიც ჭეშმარიტად ადასტურებს. არა მგონია, ვინმე გულგრილი დარჩეს, როცა ამ წერილს წაიკითხავს და სრულად წარმოესახება რაოდენი სიფაქიზე, პატივისცემა, სიყვარული და თანადგომა სუფევს სიყვარულით დაარსებულ სკოლაში.

რეჟისორი იპოლიტე გაფრინდაშვილი კი სკოლის მუდმივი მხარდამჭერია.

დაწყებითი კლასების მასწავლებლები **კესო ფიფია** და **ირმა ნაცვლიშვილი** ბავშვებზე უსაზღვროდ შეყვარებულნი არიან.

წელს კი სკოლას ახალი მასწავლებლებიც შემოემატნენ: **მარიამ მათეშვილი** (მათემატიკა), **ნათია ბატიაშვილი** (ქიმია), **ელენე ტყეშაძე** (გეოგრაფია), **ქეთი გორგასლიძე** (სამოქალაქო განათლება), **ნატალი ხადური** (დაწყებითები), **ელენე პატაშური** (ხელოვნება), **თეო ოძელაშვილი** (ხატვა), **ზურაბ ბოკუჩავა** (ჭადრაკი), **კახა ფაჩუაშვილი** და **გიორგი შეროზია** (ისტორია), **მაია ლომჯანიძე** (მეტყველება).

23 წელი ჰყავდა სკოლას არაჩვეულებრივი, შეუდარებელი დამფუძნებელი **დავით რიჟამაძე**. ის ყველას უყვარდა და აფასებდა, დიდა მისი ღვაწლი მოსწავლეებში ქართული კულტურისა და ხელოვნების პოპულარიზებაში.

მისი გარდაცვალების შემდეგ ძალიან გამიჭირდა. გამიჭირდა იმ საქმის გაგრძელება, რომელიც ჩვენი დიდი სიყვარულისა და ურთიერთპატივისცემის შედეგად 1997 წელს დავინწყეთ. ძნელია ცხოვრება იმ ადამიანის გარეშე, რომელიც ძალიან გიყვარს და გაკლია, ეს სევდა მუდმივია და მონატრებაც თანმდევი.

გოგმა, საბავშვო მწერალმა ქალბატონმა **ცილა ამბოკაძემ** შექმნა: „ჩვენ საქართველოს მომავლი ვართ და „ივერია“ გვქვია!“

ნატო ცუცქერიძე დირექტორის მოადგილეა სასწავლო დარგში. ის 23 წლის იყო, როცა სკოლაში მოვიდა. ნატო კვალიფიციური მასწავლებელი, შესანიშნავი ფილოლოგი და მნიშვნელოვანი პიროვნებაა სკოლისთვის. ეს შესანიშნავი ადამიანი ყოველთვის მხარში უდგას, ამშვენებს და აძლიერებს სკოლა „ივერიას“.

გვყავს მოადგილე სამეურნეო დარგშიც – **მაია ნიკოლეიშვილი**, უნიჭიერესი მათემატიკოსი, რომელიც უკვე 20 წელია ჩართულია სკოლის

საქმიანობაში და ზრუნავს მისი განვითარებისთვის.

სკოლაში თბილი და კეთილი გარემოა. აქ საუკეთესო და ნიჭიერი მასწავლებლები მუშაობენ. აუცილებლად უნდა აღვნიშნოთ **ციური ქენქაძის** ღვაწლი. ის სკოლის მუსიკის მასწავლებელია. დაარსების დღიდან ჩვენს გვერდითაა. იგი უამრავი ღონისძიების ავტორია. მისი შექმნილია სკოლის ჰიმნის მუსიკაც. ეს ნიჭიერი ქალბატონი და მისი მეუღლე **უშანგი (უტო) ჭელიძე** სკოლის ერთგული ადამიანები არიან, დღესაც გვერდში უდგანან და აძლიერებენ.

ამ სკოლაში დაიწყეს პედაგოგიური კარიერა ჩვენმა

ფილოლოგებმა: **მაკა ჭიჭინაძემ** და **ნონა ვერულაშვილმა** და უცხო ენის მასწავლებელმა **ქეთი მაჩიტაძემ**. დღეს ისინი სკოლის გამოცდილი, ნამყვანი პედაგოგები არიან.

სკოლას ყავს მუდამ მონერეგებული მაღალი პასუხისმგებლობის მქონე **ლია ქისტაური** (ბიოლოგია, ქიმია) განათლებული, ერუდირებული **ეკა შილაკაძე** (ინგლისური ენა) მშვიდი, გამოცდილი **ქეთი თალაკვაძე** (რუსული ენა), ინგლისურის ნიჭიერი მასწავლებლები: **მანანა ოკინაშვილი** და **თამთა შენგელია**, პროფესორი **გელა ძამუკაშვილი** (ფიზიკა).

კოლექტივს ალამაზებს აერობიკისა და ტანვარჯიშის მასწავლებელი **ნინო ჩადუნელი**.

მასწავლებლებო, ითანამშრომლეთ ჩვენთან!

გაგრძელება მე-2 გვ.

პირველი გვერდიდან

მისი გარდაცვალების შემდეგ სკოლა „ივერია“ გახდა დავით რიჟაშაძის სახელობის.

დღეს სკოლაზე, მის წარმატებაზე მამის სახელზე და მის უკვდავო ფაზე ჩემთან ერთად ჩვენი სამი ვაჟი ზრუნავს: ალექსანდრე, გიორგი და ნიკოლოზი, რომლებიც ახალგაზრდული შეხედულებებით ნერგავენ მოსწავლეთა მრავალმხრივი განვითარების თანამედროვე მიდგომებს. მათი მიზანი ერთია – მშობლების მიერ დაწესებული საქმის შემოქმედებითად განვითარება და იგივე მისიითა და მიზნებით საქართველოს მომავალზე ზრუნვა. ნიკოლოზთან ერთად სკოლაში მისი მეგობარი ირაკლი პაპაშვილი მუშაობს.

ამავე, სკოლის III კლასის მოსწავლეა პატარა დავით რიჟაშაძე, ბაბუის მოსახელე და იმედი. მას ბაბუასავით უყვარს ცეკვა და ხელოვნება.

დავითის გარდაცვალების შემდეგ მთელი კოლექტივი, ოჯახი, რომელსაც „ივერია“ ჰქვია, კიდევ უფრო გაერთიანდა. ყველა მხარში მიდგას, რადგან ოცნება, რომელიც დათმობს ამისრულა – „ივერია“

კიდევ უფრო გაბრწყინდეს და გაძლიერდეს.

ჩვენი ხშირი სტუმარია ბედნიერების ელჩი, არსენ ვენეტაძე, (მას ჯერ კიდევ 2018 წლის 6 ოქტომბერს გერმანიაში, მიუნჰენში საჯაროდ უწოდეს „ბედნიერების ელჩი“ და სიგელიც გადასცეს), არსენი არის პიროვნება, რომელიც, უამრავ სიკეთესთან ერთად, გარშემო ბედნიერებას აფრქვევს, როდესაც მას ვუსმენთ, ვხვდებით, რომ სიყვარულისთვის ვართ მოვლენილი დედამიწაზე...

22 იანვარს კონფერენციაზე, არსენმა მოულოდნელად გაგვახარა: „ემპათიის, თანაგრძნობის შუქურა“ გვაჩუქა, რომელიც უკვე დაიდგა მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში და ჩვენც გვხდა წილად ეს ბედნიერება. მომავალში კი, არსენთან ერთად, სკოლაში ბედნიერებისა და მშვიდობის საელჩოს გახსნას ვგეგმავთ.

ჩვეულებისამებრ, ეს სასწავლო წელიც სიახლით დავიწყოთ – ყოველი თვის 14 რიცხვი, სიკეთის დღედ არის გამოცხადებული.

სიკეთის დღის იდეა ჩვენი სკოლის საყვარელმა პედაგოგმა ელენე პატაშურმა მოგვანოდა, რიცხვი 14 კი ჩვენი დამ-

ფუნდების დავით რიჟაშაძის დაბადების დღის პატივსაცემად ავირჩიეთ, ის 14 იანვარს იყო დაბადებული.

სკოლაში 200-მდე ბავშვი სწავლობს. გვაქვს თბილი გარემო, მიღწევები ყველა სფეროში. ყველანი ერთად ვზრუნავთ სკოლის პრესტიჟზეც და საკუთარ ავტორიტეტზეც. ეს კი საერთო წარმატებების მომტანია. მოსწავლეებს ვას-

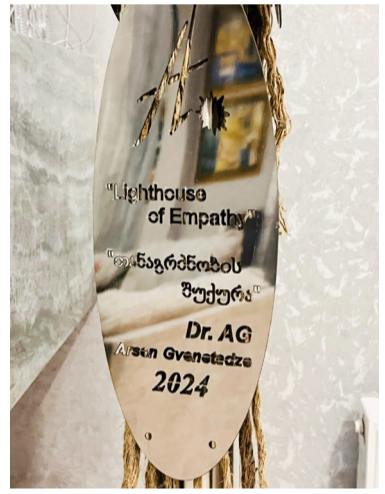
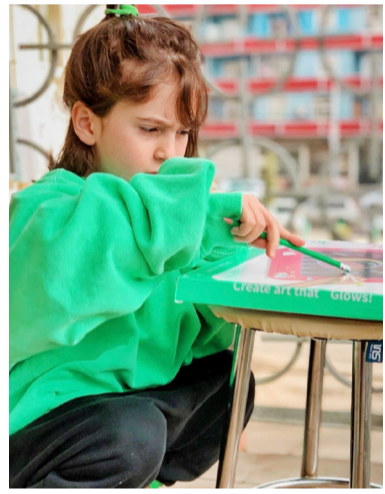
წავლით ოცნებას, შემდეგ – ოცნების მიზნად გარდაქმნასა და, საბოლოოდ, მის განხორციელებას.

სკოლა „ივერია“ – ჩვენ საქართველოს მომავალი ვართ!

მაინცდამაინც ერის ჭეშმარიტად ზეპურ მამებს ნუ შევე-

დრებით. ყოველ ჩვენგანს ძალუძს თავის ადგილზე იმუშაოს ერისა და სამშობლოსათვის და თითო აგური დადოს ქვეყნის აღმშენებლობის ბალანსზე, რისი ჭეშმარიტი დასტური სკოლა „ივერია“ გახლავთ, სადაც, სხვა მრავალ სიკეთესთან ერთად, დინასტიაც ჩამოყალიბდა – ალექსანდრე, გიორგი, ნიკოლოზი და ბატონ შოთა ნიშნიანიძის ომანიან შეძახილს: „ჰეი, ვინ მოდის, მანდ, მომავლიდან!“. ასევე ომანიანად გამოსძახებენ: „ჩვენ, ჩვენ მოვდივართ მომავლიდან და ახლა ჩვენ ვიტვირთავთ მამა-პაპათაგან რუდუნებით, სისხლისღვრით მოღწეულ ნასათუთებ სამშობლოს, ჩვენ განვაგრძობთ ღირსეულად მათ საქმეებს!“

კონსტანტინე ბურბენიძე

მუდამ კლიერი და ლიდერი

მე-11 სკოლა გუზინ, დღეს, ხვალ...

ამ სათაურით კარგახნის წინათ შეიქმნა წიგნი „მეთერთმეტე გუზინ, დღეს – რა იქნება ხვალ?“ ავტორები იყვნენ განათლების სამინისტროს თანამშრომელი ჰამლეტ ჩხენკელი და ამ სკოლის დირექტორი რომან მოსეშვილი. ვაჟა წერდა: „განა ყველა რაც ძველია, კაცისგან საწუნარია?“ მართლაც, ძველი ყველაფერი დრომოჭმული და გა-

დასადგებია? ახალი კარგად დავიწყებული ძველიაო, – ნათქვამია. მაშინდელ სკოლებში ზეიმობდა საგანი შრომითი სწავლება. პროფორიენტაციის კუთხით ამაზე უკეთესი მოდელი ჯერ არავის შეუქმნია. მაშინ ვაჟები იღებდნენ: მშენებლის, ხეზე კვეთის, დურგლის და სხვა პროფესიას. გოგონები: მეოჯახების, ჭრა-კერვის, ქსოვის, კულინარიის პროფესიებს.

დღეს ყველაზე მძაფრი პრობლემა ის არის, რომ ავარიულობის გამო მოსწავლეებს, პედაგოგებს მშობლიური ბუდე დაეწვრათ. და 207-ე სკოლას არიან შეხიზნულნი. ვიცით, მთავრობა დაჩქარებული წესით ზრუნავს ვითარების გამოსასწორებლად.

მიუხედავად შეჭირვებული გარემოებისა, მამაცური შრომით ღვაწლმოსილი დირექტორი ნინო ჯაბანიშვილი, მისი მოადგილეები: ლორენა კვარაცხელია, ლამარა ბიძინაშვილი, მთელი კოლექტივი წარმატებებს მაინც აღწევენ.

მცირე ამონარიდი დირექტორთან ინტერვიოდან: გვყავს 58 უფროსი და 18 წამყვანი მასწავლებელი. სკოლაში ირიცხება 1500 მოსწავლე. დირექტორის მოადგილეები: ლამარა ბიძინაშვილი, ლორენა კვარაცხელია. ჩვენი სკოლა განთქმულია სასკოლო ღონისძიებებით, როგორც დაწყებით, ასევე საბაზო და საშუალო საფეხურზე.

დაწყებით საფეხურზე ჩატრდა სამემოდგომო ღონისძიებები ყველა კლასში, ანბანის შემობრძნება პირველ კლასებში. სასახლო ღონისძიებები და ვიქტორინები. მოსწავლეებს ჰქონდათ გასვლითი არაფორმალური სახის გაკვეთილები სხვადასხვა მუზეუმებში. კერძოდ: ეთნოგრაფიული მუზეუმი, ეროვნული მუზეუმი, ექსპერიმენტარიაში და ა.შ.

ჩატრდა ტოლერანტობისადმი მიძღვნილი ღონისძიებები დაწყებითა და საბაზო საფეხურზე. აქტიურად არის ჩართული სკოლის მოსწავლეთა თვითმართველობა სკოლის მართვაში და სხილების დაწერვაში. ჩატრდა რა, სად, როდის ვიქტორინა დაწყებით და საბაზო საფეხურზე. ჩატრდა კითხვის თაროს პროექტის ფარგლებში შიდა სასკოლო

კონკურსი, გამარჯვებული გუნდი მიწვეულია წიგნის თაროს გადაცემაში.

ჩვენი მოსწავლეები აქტიურად არიან ჩართულები სპორტულ აქტივობებში. როგორც სასკოლო, ასევე გასვლით ღონისძიებებში. პარაოლიმპიურ ცენტრში ჩატრდა მეგობრული შეჯიბრი უსინთლო მშპ პირებთან.

სკოლაში ფუნქციონირებს „ღირებულებითი კლუბი“, რომელიც განათლების სამინისტროსა და საპატრიარქოს ერთობლივი საპილოტე პროექტია. პროექტში მონაწილეობენ საბაზო საფეხურის მოსწავლეები.

ილია ჭავჭავაძის იუბილესადმი მიძღვნილი ღონისძიებაში „ილიას თანმდევი სული“ საბაზო მოსწავლეები მონაწილეობდნენ. კითხვის საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით ჩატრდა არაერთი ღონისძიება. სკოლაში მონვეული იყო საბავშვო მწერალი რუსუდან ნიჟარაძე.

პატივისცემით, ნინო

წერილის დასასრულს, გინდ ეწყინოს, გინდ – არა, მაინც მინდა

შევაქო ქალბატონი ნინო ჯაბანიშვილი.

იოსებ ნონეშვილის მოტივი: ოცდახუთი წელი დირექტორად ამით გასდევს სიყვარულის ხიდი. ეს კი უკვე თავდადება არის, ეს კი უკვე გმირობაა დიდი.

მალე მშობლიურ სკოლაში დაბრუნება მომელოცოს თქვენთვის, მეთერთმეტე სკოლელებო!

ბორის მიშველაძე, პედაგოგის დოქტორი

თანამშრომლობის იზვიადებული მაგალითი

დღეს **მაია კვინიკაძე** (მოლვანოვს) და ა.შ. 94-ე სკოლა დიდი ხანია ამაყად უღერს პედაგოგიურ სივრცეში, რაც უთუოდ გამოზრდილი დირექტორისა და ძლიერი პედაგოგების დამსახურებაა.

ღვანულამოსილი დირექტორი **ნინო გახარია** ჩვენი გაზეთის ულალატო მეგობარია, მუდამ გვეხმარება, ენთუზიანით თანამშრომლობს. ერთგული მცველია ილიას მცნებისა: „არ ულალატო ძველ ამხანაგსა, ის შენ აცხოვრებს, მან შენ გაცხოვროს“. უღრმესი მადლობა ქალბატონ ნინოს!

დანარჩენზე ქვემოთ ვისაუბროთ, რომელსაც ასე დავასათაურებ:

„სოფელს სახელი მაშინ გაუვარდება, როცა იქ დიდი მწერალი დაიბადება“ – წერდა **მიხეილ ჯავახიშვილი**. მე ასე ვიტყვოდი: სკოლა მაშინ გაითქვამს სახელს, როცა იქ დიდი დირექტორი მოლვანოვს.

მაგალითები გნებავთ? რამდენიც გინდათ: **გრიგოლ კობახიძის** სკოლა (77-ე), **აკაკი კვიციანი** (მე-8), რომელ სკოლაში დადიხარო, რომ ჰკითხო, **კამოს** სკოლაში (რევოლუციონერი არ გეგონოთ, **კამო სიმონგულაძე** 36-ე სკოლაში მუშაობდა, სადაც

ლიჩელი-ხერხეულიძე და **ნარგიზ ქილიფთარი** მნიშვნელოვან ნაბიჯებს დგამენ არსებული გამოწვევების გადასაღებად. ბევრი დეტალიდან გამოვყოფდი **რემედიაციის პროგრამას**. ჩვენმა სკოლამ ამ პროგრამის განხორციელება აქტიურად წელს დაიწყო. პროგრამაში ჩართული არიან მოსწავლეები, რომელთა გარკვეული სხვა და სხვა მიზეზის გამო, უჭირთ კლასის დონის დაძლევა და საჭიროებენ **დამატებით** მეცადინეობას. ეს პროცესი ორგანიზებულად მიმდინარეობს. ყველა ასეთი მოსწავლე წინასწარ განსაზღვრული გრაფიკით კონკრეტულ საგანში შეუძლია დაესწროს დამატებით გაკვეთილს. ვფიქრობთ, ეს ამ პროცესის შედეგს თვალნათლივ დავინახავთ წლის დასასრულს. ასევე სისტემატურად მიმდინარეობს ურთიერთდაკვირვების გაკვეთილები სკოლაში.

სკოლას აქვს შემუშავებული ერთნაირი სამოქმედო გეგ-

მა, რომელსაც თანდართული აქვს აქტივობების ჩამონათვალი. უამრავი აქტივობიდან გამოვყოფდი 1 სემესტრი საბუნებისმეტყველო კათედრის მასწავლებელს **ირმა ჯანიაშვილის** გრძელვადიან პროექტს **„ქიმიის ჩვენს ცხოვრებაში“**. ამ პროექტის ფარგლებში ღია სივრცეში მოსწავლეებმა შემოგვთავაზეს **„ღვინის ქიმიის“**, **„ნაყინის ქიმიის“**. „თაფლის ქიმიის“ პროექტი გაგრძელდება მეორე სემესტრშიც.

მეორე სემესტრში გაცილებით მეტი აქტივობაა დაგეგმილი ყველა კათედრის მხრიდან. ექვთარეშე, რომ მომავალ თაობას პროფესიონალი და მოსიყვარულე მასწავლებელი სჭირდება და ვფიქრობთ, რომ ჩვენ ამას ვახერხებთ.

სულ გამარჯვებით გველოთ, კოლეგებო!

ბორის ხარეშაძე

წარიღი რედაქციას

2024-2025 სასწავლო წლის პირველი სემესტრი დასრულდა, შესაბამისად ჩვენ გავანალიზებთ ამ პერიოდის შედეგებს, მიღწევებს და პრობლემებს.

წინაიდან სკოლა 2023-2024 სასწავლო წლის დეკემბერში შეუერთდა ავტორიზე-

ბულ სკოლათა დიდ სპექტრს, ჩვენი ვალდებულება უფრო გაორკეცებულად გავითავისეთ და დავინყეთ სასწავლო პროცესისთვის მეტად მნიშვნელოვანი სასწავლო პროექტების განხორციელება. მინდა აქვე აღვნიშნო, რომ სკოლას ავტორიზაცია მიღებული აქვს 9 წლის ვადით ყოველგვარი მონიტორინგის გარეშე, რაც გვიჩენს გაცხილებით მეტ მოტივაციას სასკოლო და სასწავლო პროცესებში მაქსიმალური შემართებით წარმართოთ. სკოლა მოსწავლეზე ორიენტირებულ სასკოლო გარემოს ორი ძირითადი მიმართულებით ქმნის: ფორმალური და არაფორმალური აქტივობებით. ერთ-ერთი თვალსაჩინო სკოლა რაიონის მასშტაბით, ამაზე მეტყველებს ჩვენი მოსწავლეების წარმატებები სხვადასხვა პროექტსა თუ კონკურსებში, ასევე ნიშანდობლივია ის, რომ სკოლაში გვაქვს: **კითხვის მოყვარულთა კლუბი „ნიგნიერი“**, **მათემატიკის კლუბი „უსასრულობა“**, **დებატების კლუბი, ქართული ენისა და ლიტერატურის კლუბი „ლაზარე“**, **„გოეთეს კლუბი“**, **კლუბი „ბოიარდი“**, **მედია კლუბი თაივის ონლაინ ტელევიზიით, ციფრული კლუბი**.

რა თქმა უნდა, ბევრი გამოწვევაა სასწავლო პროცესში და ჩვენი სკოლის 40-მდე ნამყვანი და მენტორი მასწავლებელი, სკოლის დირექტორის მოადგილეები **ეკა**

ჩვენი სტუმარია 122-ე სკოლა

ყველაფერს აკეთებენ, რაც შეუძლიათ

თბილისის 122-ე საჯარო სკოლა გამორჩეულია უამრავ სკოლათა შორის თავისი მღებარებით, ინფრასტრუქტურითა და სასკოლო გარემოთი.

სკოლა ორი ძირითადი კორპუსი-საგან შედგება. პირველ კორპუსში ძირითადად II-XII კლასები განთავსებული ოთხივე სართულზე. სკოლის მეორე კორპუსში I კლასის მოსწავლეები არიან, რომელთათვისაც ყველანაირი სასწავლო პირობაა შექმნილი. კლასები აღჭურვილია თანამედროვე დონის მატერიალურ-ტექნიკური რესურსით. მეორე კორპუსის მოსწავლეები სარგებლობენ დამოუკიდებელი შესასვლელით. პირველ სართულზე არის საკმაოდ დიდი და ნათელი სპორტული დარბაზი, კალათბურთისა და ფრენბურთის სათამაშოდ. აქვე პირველ სართულზე არის საკონფერენციო დარბაზი, ხოლო მეორე სართულზე დიდი სააქტო დარბაზი.

ეზოში ორი მოედანია: ერთი ფეხბურთისა და მეორე ჩოგბურთის სათამაშოდ. სკოლაში ხშირად იმართება სპორტული ღონისძიებები, რაშიც მოსწავლეთა უდიდესი ნაწილი მონაწილეობს.

პირველ კორპუსში არის თანამედროვე აღჭურვილი კომპიუტერული ლაბორატორია, ხოლო მეორე სართულის ორი დიდი საკლასო ოთახი დათმობილი აქვს კოლეჯს, რომელშიც სასტუმრო მომსახურება; ისწავლება როგორც სკოლის ბაზაზე ჩაშენებული პროგრამა. მე-II კლასის ბაზაზე მოსწავლეები ჩერთენენ საპილოტე პროგრამაში.

სკოლას ხელმძღვანელობს საკმაოდ გამოცდილი, თავისი საქმის პროფესიონალი გუნდი: ქალბატონი **მედეა ქოქრაშვილი** სკოლის დირექტორი, დირექტორის მოადგილე **თაა კვიციანი** და მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფის კოორდინატორი ბატონი **რამაზ გიორგობიანი**, სკოლას ყავს პროფესიონალი საქმის მწარმოებელი, ქალბატონი **ნინო ბარძიმაძე**, სკოლის ბუღალტერი ქალბატონი **თამარ რჩეულიშვილი** და სკოლის ექიმი ქალბატონი **ლიანა იაშვილი**.

სკოლაში საკმაოდ წარმატებული მასწავლებლებია: მენტორი **ნათელა ბასილია**, წამყვანი პედაგოგები: **მარინე ცხადაძე**, **მანანა ნუფარიძე**, **თამარ ბახტაძე**, **მაია შაყულაშვილი**, **მაია ბადაშვილი**, **ნატო მახარაბიძე**.

სკოლას აქვს თანამედროვე აღჭურვილი ბიბლიოთეკა, ასევე რესურსთა ხისში მოსწავლეებისთვის სრული ინკლუზიური ჩართულობის უზრუნველსაყოფად.

სსიპ ქალაქ თბილისის 122 საჯარო სკოლაში დიდი ყურადღება ექცევა არაფორმალურ განათლებას. აქტიურად მონაწილეობენ მოსწავლეები და პედაგოგები სხვადასხვა ღონისძიებებში, პროექტებსა და გამოფენებში.

სამოქალაქო განათლების ახალგაზრდა პედაგოგები **ანა ტაბიძე** და **სალომე ნებიერიძე** აქტიურად არიან ჩართულნი საქალაქო და რესპუბლიკურ პროექტებში, ტოლერანტობის შესახებ, ინკლუზიური განათლების ხელშეწყობის შესახებ და სხვა.

ასევე სარაიონო საფეხბურთო, საკალათბურთო და ფრენბურთის შეჯიბრებებში და წარმატებულნი არიან ამ მიმართულებით.

რაც შეეხება პირველი სემესტრის შედეგებს, შეიძლება ითქვას, რომ გვაქვს კარგი შედეგები, მოსწავლეთა დიდი უმრავლესობა წარმატებულია ყველა სა-

განში, თუმცა არის გამოწვევებიც, ამ კეტეგორიისთან მასწავლებლები აქტიურად მიმართავენ რემედიაციის პროცესს.

სკოლა ცოცხალი ორგანიზმია, მუდმივ განახლებადია მოითხოვს შრომასა და გარჯას. თუ ფეხი არ ავუწევთ თანამედროვე საუკუნის გამოწვევებს ისე ვერ მივალწევთ საუკეთესო შედეგებს.

სწავლა-სწავლების ხარისხის ასამაღლებლად, ქვეყნის მართვისა და პრობლემების გადაჭრაში აქტიურად არის ჩართული სრული სასკოლო საზოგადოება, რასაც მეტად ეფექტური შედეგი მოყვება.

სკოლა აქტიურად მიყვება განათლების სისტემისა და ეროვნული სასწავლო გეგმის სტანდარტით გათვალისწინებულ მოთხოვნებსა და თანამედროვე გამოწვევებს.

ამ სკოლის ისტორიის ცოდნა აუცილებელია. მომდევნო თაობებმა უნდა იცოდნენ, რომ აქაურ დირექტორებს და პედაგოგებს ამოდ არ უშრომიათ. ამოდ არ დაღვრილა მათი ოფლი. უამრავი სასახელო პიროვნება აღუზარდეს სამშობლოს. ამ მოღვაწეთა შორის უთუოდ ერთ-ერთი გამორჩეულია დღევანდელი დირექტორი **მედეა ქოქრაშვილი**. ახალ წელს გილოცავთ, კოლეგებო!

ბორის მიშველაძე, საქ. დამს. ჟურნალისტი

P.S. რედაქტორის მინაწერი: დიდი მადლობა მედეა ქოქრაშვილს ულალატო თანადრომისთვის, დახმარებისთვის, აქტიური თანამშრომლობისთვის.

დირექტორი – მეცნიერების დირექტორი

განგებამ მოუვლინა მიმოზა ტყეშელაშვილი 89-ე სკოლას. მისი წინამორბედიც, ნანა სოლოლაშვილი მეცნიერების დირექტორია. იგი ამჟამად დედაუნივერსიტეტში მუშაობს. კარგად მახსოვს ის დრო, როდესაც უნივერსიტეტი თანამშრომლობდა საჯარო სკოლებთან. (მაშინ საშუალო ერქვა, რომელიც უფრო სწორია). არც ნანა იტყვის უარს ყურადღება მიაქციოს ყოფილ სკოლას.

მიმოზა ტყეშელაშვილი კი უფრო მაღალ რანგში აიყვანა აქ სწავლება-აღზრდის ხარისხი. ამ წარმატებას დირექტორთან ერთად, ძირითადად ძლიერი, პროფესიონალი პედაგოგები განაპირობებენ.

როგორია პირველი სემესტრის შედეგები?

ამას სკოლიდან მოწოდებული ინფორმაციით შევითვით:

89-ე საჯარო სკოლამ 2024-2025 სასწავლო წლის პირველი სემესტრი მიმდინარეობდა სკოლის სტრატეგიული განვითარების გეგმისა და სასკოლო სასწავლო გეგმის შესაბამისი მიზნების განხორციელებით.

სემესტრის განმავლობაში მოსწავლეები აქტიურად იყენებდნენ ჩართული სწავლების პროცესში. ასევე, სხვადასხვა კათედრის მიერ დაგეგმილ საგანმანათლებლო პროექტებში. ასევე, აქტიურად

მონაწილეობს სხვადასხვა საგანმანათლებლო და კულტურულ ღონისძიებაში. 2023-2024 სასწავლო წლის ეროვნულ სასწავლო ოლიმპიადაში მონაწილეობას იღებდა სსიპ ქალაქ თბილისის N89 საჯარო სკოლის 18 მოსწავლე, მათგან ერთმა მოსწავლემ გაიმარჯვა. ხოლო, სასწავლო ოლიმპიადაში: კინგსი, ევერესტი, ეტალონი მონაწილეობა მიიღო 51 მოსწავლემ, რომელთაგან პირველი ტური წარმატებით გადალახა 48 მოსწავლემ.

კათედრების მუშაობა წელს გამორჩეული იყო იმით, რომ საგნობრივი კურიკულუმების ფარგლებში დაიგეგმა ინტეგრირებული კომპლექსური დავალებები. რაც საინტერესო აღმოჩნდა მოსწავლეებისთვისაც და კათედრებს

შორის მჭიდრო თანამშრომლობას შეუწყო ხელი. მიმდინარე სასწავლო წელს პედაგოგები აქტიურად ახორციელებდნენ ურთიერთდასწრებას გამოცდილების გაზიარების მიზნით.

თვითმმართველობის წევრების ინიციატივით სკოლაში შეიქმნა სხვადასხვა კლუბი, მათ შორის მათემატიკის, ისტორიის გარდა ამისა, მათივე ინიციატივით განხ-

ორციელდა სხვადასხვა აქტივობა, როგორცაა - ბულინგის წინააღმდეგ მოსწავლეთა ცნობიერების ამაღლება, საშემოდგომო ღონისძიება. მათი ინიციატივით მონაწილეობენ „დავითიანის“ პროექტში და ეხმარებიან სოციალურად დაუცველ ოჯახებს. მათი ინიციატივით, ასევე დაგეგმილია: ოქროს მედლების გადაცემა საზეიმო ვითარებაში. მიმდინარეობს კლასებს შორის ინტელექტუალური შეჯიბრების მზადება, თვითმმართველობა ზრუნავს მოსწავლეთა პრობლემების გადაჭრის გზების დასახვასა და სასკოლო ცხოვრების გამრავალფეროვნებაზე.

სკოლას აქტიურად თანამშრომლობს წამყვან უნივერსიტეტებთან. აღნიშნული თანამშრომლობის მემორანდუმის ფარგლებში ჰყავდა 20 პრაქტიკანტი, რომლებსაც მოსწავლეების დახმარებით ჩაუტარდათ არაერთი კონსულტაცია, მიეცათ რეკომენდაციები. სკოლაში პრაქტიკის გავლენით მათ საშუალება მიეცათ მასწავლებლის მეთვალყურეობით დაეგეგმათ და ჩაეტა-

რებიანთ რამდენიმე გაკვეთილი. სტაჟირების/პრაქტიკის წარმატებით გავლისთვის მათ გადაეცათ შესაბამისი სერთიფიკატი/ცნობები. ასევე, აღნიშნული მემორანდუმის ფარგლებში მოსწავლეები სტუმრობდნენ საუნივერსიტეტო სივრცეში მათთვის საინტერესო ფაკულტეტებს.

დღეისათვის სკოლაში დასაქმებულია 71 მასწავლებელი, რომელთაგან 55 არის უფროსი, 14 ნამყვანი, ხოლო 2 მენტორი მასწავლებლის სტატუსის მქონე.

თბილისის 89-ე საჯარო სკოლაში უნიკალური ინიციატივა განხორციელდა - სამოქალაქო განათლებისა და ისტორიის მასწავლებლის ინიციატივით გამოცხადდა კონკურსი სკოლის ახალი ლოგოს შესაქმნელად, რომელშიც მონაწილეობის მიღება სკოლის ყველა მოსწავლეს შეეძლო. სკოლის სიმბოლოს შექმნაში მოსწავლეები აქტიურად ჩაერთვნენ

კონკურსის ფარგლებში მოსწავლეებს საშუალება მიეცათ წარმოედგინათ როგორც ხელით შესრულებული, ისე ციფრული ფორმატის ნამუშევრები. მთავარი მოთხოვნა იყო ლოგოში სკოლის მდიდარი ისტორიის, საგანმანათლებ-

ლო პოლიტიკისა და სასკოლო ცხოვრების ასახვა.

სკოლა ამჟამად არის ადაგილმონაცვლე და იმყოფება 103-ე საჯარო სკოლაში. სკოლის დირექცია 103-ე საჯარო სკოლის დირექციას თანამშრომლობისთვის. სკოლის სარემონტო სამუშაოები აქტიურად მიმდინარეობს და მალე დაუბრუნდებით ჩვენს სასკოლო სივრცეს.

სკოლა იყენებს ყველა შესაძლებლობას, რათა სწავლების პროცესი მოსწავლეთათვის იყოს მაქსიმალურად ნაყოფიერი, რათა სასწავლო წელი წარმატებით იქნეს დასრულებული.

„იქნებ ინებოს მთავრობამ, რომ დააჩქაროს შენება, თუ ამას მალ მოვესწრებით, არ ვიდარდებდით სხვებზე“ - ვაჟას მოტივზე.

სიხარული თქვენ! გამარჯვება თქვენ! - 89-ე სკოლებს!

ბორის მიშველაძე

უფრო ბაქლიერდით, 36-ე სკოლებს!

დვანდობის დღესასწაული

ამ სკოლაზე წერილის დაწერას რომ გადავწყვიტე, ასეთი განცდა მეუფლება, თითქოს ჩემს ოჯახში მივიღოდე. რატომ ვარ ასე გაშინაურებული? ბევრი მიზეზის გამო, მაგრამ მაინც მთავარი ორი მომენტია: აქ დამხდებიან პროფესიონალი პედაგოგები და ჩემი ორმაგი კოლეგა დირექტორი მაია კვინიკაძე თანაბრად ძლიერი პედაგოგიც არის და ჟურნალისტიც გახლავთ. ჩვენი გაზეთის ერთგული დამხმარეც არის და თანამშრომელიც. სტატიისტიკურად ვიმსჯელოთ პირველი სემესტრის შედეგებზე, რა თქმა უნდა, სკოლიდან მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე.

36-ე სკოლის ძველი შენობა მდებარეობდა მსროლელის

თბილისში ქალთა და ვაჟთა სკოლების გაერთიანება აქტიურად დაიწყო 1920-იანი წლების საბჭოთა პერიოდის განათლების რეფორმის ფარგლებში. 1924-1925 წლებში დაიწყო სკოლების თანდათან გაერთიანება, ეს პროცესი სწრაფად დაინერგა მთელ საქართველოში, მათ შორის ჩვენი სკოლაშიც.

სკოლის ახალი შენობის მშენებლობა დაიწყო 1977

წელს, დასრულდა 1980 წლის გაზაფხულზე. სკოლამ ფუნქციონირება დაიწყო 1980 წლიდან.

2022 წელს მოხდა სკოლის სრული რეაბილიტაცია.

სკოლას სხვადასხვა წლებში დირექტორობდნენ: ქეთევან ჭანიშვილი; ვალიკო ბიწაძე; გოგუცა ნიკოლაიშვილი; ნიკოლოზ ენუქიძე; გივი ხომერიკი (1974-1984წ.) კამო სიმონგულაშვილი (1985-2005); ქეთევან მელიქიშვილი (2005-2014);

დღეს დირექტორია - კვინიკაძე მაია (2014 წლიდან), მასწავლებელთა რაოდენობა - 42, მოსწავლეთა რაოდენობა - 461.

2024-2025 სასწავლო წელს გაიხსნა სამი პირველი კლასი.

დირექტორის მოადგილეა - ქეთევან მელიქიშვილი.

ჩვენი სკოლის წამყვანი პედაგოგები არიან: კვინიკაძე მაია; ნიკოლაიშვილი ლეილა; ჩხაიძე მაია; კობიაშვილი მაკა; მამულაშვილი თამარი.

ამ ფრაგმენტული ჩანაწერის უკან დვანდობის ოფლგამომდინარე შრომა ძლიერი პედაგოგებისა, რა თქმა უნდა, შესატყვისი შედეგებით.

„კიდევ უფრო, კიდევ უფრო აღორძინდი, ჩემო სკოლა, კიდევ უფრო ბევრი შვილი გამოზარდე სასახელო!“

ბორის კინდელი

ქვათა ქვა 210-ე სკოლას!

„მადლი გვინათ მარჯვენაზედა!“

წერას რომ შევუდექი, კალამზე მერცხალივით დამიფრინდა ვაჟას ლოცვა: „მადლი გვინათ მარჯვენაზედა“, „გულითა გაუტყებელნი, მოულალავნი მკლავითა!“ დედაქალაქის გარეუბნის სკოლებს შორის ორი მეგულება ყველაზე წარმატებული, ისინი არაფრით ჩამოუვარდებიან ცენტრის ე.წ. პრესტიჟულ სკოლებს. პირიქით, ბევრი რამით ჯობიან კიდევ. ესენია: 106-ე (თენ-

გიზ გულორდავა და 210-ე სოფელ დილოში (რუსუდან კეკელიძე).

ბედნიერია სკოლა, რომელსაც ძლიერი დირექტორი ხელმძღვანელობს და ბედნიერია დირექტორი, რომელსაც ძლიერი პედაგოგიური ჯგუფი ჰყავს.

ეს ორი მხარე ისე ჰარმონიულად არის შესამეზულ-შესამატკბილებული, როგორც „ყველი ხაჭაპურში“.

მაორა სემესტრი პირველზე უკეთესი იქნება

დირექტორს ვთხოვე, მოკლე სურათი დაეხატა და ეს სათაური მისი პასუხია.

ფრაგმენტულად წარმოგიდგინე | სემესტრის შედეგების ჩამონათვალს:

მოსწავლეთა თვითმმართველობის საბაზო საფეხურის თავმჯდომარედ არჩეულია მე-9 კლასელი **სოლომონ ჟამუტაშვილი**, საშუალო საფეხურზე – მე-11 კლასელი **ლიზი ქობულაშვილი**.

მე-10 კლასელმა **თეკლა გიგუაშვილმა** ლიტკონკურსში კრებულით „მივიდვიართ“ გაიმარჯვა. გრძელდება ქველმოქმედება. საშობაო ნობათი **თელოვანისა** და **დიდგორის** ხელმოკლე ოჯახებს

გადაეცათ. მე-10 კლასელმა წარმოადგინეს პროექტი **„ქალის როლი საზოგადოებაში“**. მე-9 კლასელთა აქტივობის ნიმუშია: **„მეფე ერეკლე II-ის შეფასება“**. სხვადასხვა აქტივობები: მე-9 კლასელები მცხეთის ისტორიულ ადგილებში. მე-11 კლასელთა აქტივობა სამოქალაქო განათლების გაკვეთილზე.

მე-11 კლასელების ღონისძიება ისტორიის კლუბში – **„დავიცვათ წარსული მომავლისათვის“** თემაზე **„აფხაზეთი საქართველოა!“**

„კიდევ ბევრი სადღეგრძელო დაგვრჩა დაუღვევლი“ **სუმრობა** იქით იყოს და სერიოზულად გაზეთის ფორმატმა ბევრი რამის გამოტოვება გვაიძულა. მკითხველო, კარგად ამჩნევთ, რომ ძირითადი აქცენტი გადატანილია მოსწავლეთა **ჩართულობა-აქტივობებზე**.

ახალ წელს გილოცავთ 210-ე სკოლელებო!

ბორის მიშველაძე,
საქ. დამს. ჟურნალისტი

P.S. რედაქტორის მინანერი:
დიდი მადლობა ღვანლმოსილ პედაგოგსა და დირექტორს ჩვენს გაზეთში თანამშრომლობისათვის, მხარში დგომისათვის, დახმარებისათვის. „ოღეს კაცსა დაქვიროს, მაშინ უნდა ძმა და თვისი“.

202-ე ბაბა-ბაბი

ყოველთვისი მონონაჰა

ლამაზად და ესთეტიურად გაფორმებული ეზო, თვალსმოჭრულად მიმზიდველი შენობის შიდა სივრცე და ინტერიერი, რაც შეეხება სასწავლო-აღმზრდელობით პროცესს, იგი ყოველთვის მაღალ დონეზეა – ეს თბილისის 202-ე ბაბა-ბაბია, რომელიც ორხევის დასახლებაში მდებარეობს და უბნის ბავშვებისთვის, ყველაზე საყვარელი დაწესებულებაა. დირექტორი **ლალი ოთარაშვილი** შესანიშნავი მენეჯერი და გამორჩეული პიროვნებაა, რომელსაც უდიდესი ღვაწლი მიუძღვის სკოლაში აღზრდის სფეროში. საბავშვო ბაღის მოამაგე, თაობების აღმზრდელი ქალბატონი სანიმუშო დედა და ბებიაა. ბაბა-ბაღის წარმატებასა და სიახლესზე, თავად ქალბატონი ლალი მოგვითხრობს.

ლალი ოთარაშვილი: 202-ე ბაბა-ბაღში, სასწავლო წელი საინტერესოდ და შინაარსიანად დაიწყო. ჯგუფები, ეზო-გარემო, მიმდებარე ტერიტორია, ყველაფერი მორთული და გალამაზებული იყო სხვადასხვა ატრიბუტებით. მშობლებსა და პატარებს ყველა თანამშრომელი მზიარულად ეგებებოდა, ჭიშკართან (ცეკვა-თამაშით „მიკი და მინი მაუსი“ ხვდებოდათ. დიდი ზეიმი იყო, ისმობდა მუსიკის ჰანგები, საბავშვო სიმღერები, სრულდებოდა ცეკვები და აერობიკა. მოგეხსენებათ, ბაბა-ბაღის სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესი მუდამ განახლებადია, განსაკუთრებით კი, ამ სასწავლო წელს. რამეთუ, ადრეული აღზრდისა და განათლების დაწესებულების სტატუსის მოპოვების მიზნით, უკვე გავიარეთ ავტორიზაციის პირველი

ეტაპი (თვითშეფასება). საბავშვო ბაღის გარე და შიდა სივრცე მონისრისებულია. ინფრასტრუქტურის განახლებაზე კი, მუდამ გვეხმარება ბაბა-ბაღების მართვის სააგენტო და მისი ხელმძღვანელი **კახა აბულაძე**. შეიცვალა ეზოს დანადგარები, ფანჯატურები და სათამაშოები. მეტად სასიამოვნო და დიდი მოტივაციის მომცემი იყო სკოლაში აღზრდის თანამშრომლებისათვის ხელფასების მომატება, ამით ნამდვილად დიდი სტიმული მოგვეცა და კიდევ მეტის მოლოდინიც გვაქვს.

აღსანიშნავია, რომ სასწავლო პროცესშიც სიახლეები და ბაბა-ბაღი ახალი სააღმზრდელო პროგრამებით საქმიანობს. განახლდა თემატური სახელმძღვანელოები: **„ადრეული განათლების კურიკულუმი (თამაში)“**, პირველი და მეორე ნაწილი, **„რჩევები 6 წლამდე ასაკის ბავშვების მშობლებს“**,

ასევე **„სასწავლო-სააღმზრდელო“** პროგრამა. ყველა ჯგუფში ტარდება საინტერესო აქტივობები, თამაშები, სპორტული შეჯიბრებები. ყოველწლიურად იმართება საშემოდგომო, საახალწლო და მუსიკალური აქტივობები. შემოქმედებითი ღონისძიებების მომზადებაში ჩართულები არიან მშობლებიც, ისინი ზრუნავენ საზეიმო გაფორმებაზე, აღსაზრდელო კოსტუმებზე, საინტერესო შეხვედრებზე.

წარმატებით ხორციელდება **„სასკოლო მზაობის პროგრამა“**, სადაც დამამთავრებელი ჯგუფების აღსაზრდელები და მათი მშობლები მონაწილეობენ ყველა აქტივობაში. შაბათ-კვირას ტარდება გასვლითი ექსკურსიები და პატარები მიჰყავთ თბილისის სხვადასხვა ისტორიულ ადგილებში, კერძოდ, ბოტანიკურ

ბაღში, ხელოვნების მუზეუმში, ორბელიანების განახლებულ მუზეუმში, კონტაქტურ ზოოპარკში და ა.შ.

პატარების კეთილდღეობაზე, დირექტორთან ერთად, იღვწის დირექტორის მოადგილე **ნინო ბერიძე**, რომელიც ბაბა-ბაღის ყოველ კუთხე-კუთხულს ამოწმებს და აღამაზებს. სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესი ყოველთვის მაღალ დონეზეა, მიუხედავად რთული ეპიდემიური სიტუაციებისა, აქ არ შეფერხებულა არცერთი ჯგუფის აქტივობები და სხვადასხვა

თამაშ-შეჯიბრებები. ამ პროცესს ენერგიულად უძღვება გამოცდილი, სურთიფიცირებული საგანმანათლებლო პროგრამების კოორდინატორი **ქეთევან ფერაძე**. იგი წლებია, **ლალი ოთარაშვილთან** ერთად, თავს არ ზოგავს აღსაზრდელებისთვის კომფორტული გარემოს შექმნისთვის და შესანიშნავად უძღვება აღმზრდელების, თანამშრომლების საქმიანობას და ზრუნავს მათ დახელოვნებაზე. ამიტომაც, ბაღის წარმატებაში დიდი წვლილი შეუქმნა აღმზრდელებს: **ცისანა დათუნაშვილს, სვეტლანა არუთინიანს, ჟუჟუნა ვარდოსანიძეს, მარინე ორელაშვილს, მანანა ლებანიძეს, ნინო ნავროზაშვილს, ნანა რიყამაძეს, თამარ ნათობიძეს, ნანა გელანიძეს, მადლენა ბოგვერაძეს**. მათ გვერდით უდგანან აღმზრდელების თანამშრომლები:

ნანა კოშაძე, რეგინა კაზაროვა, ლილა სისუაშვილი, თინა გიორგაშვილი, შუქია არღვლიანი, ლამარა დათუნაშვილი, ლილი გრძელიძე, ანია ბალიანი, ეთერ დვალაშვილი. აღსაზრდელო წარმატებისთვის, განსაკუთრებით ზრუნავს მულტიდისციპლინარული გუნდი: ფსიქოლოგი **მაკა ბაქრაძე**, ლოგოპედები – **ნინო ჩიჩუა** და **ქეთევან ჩინჭალაძე**, სპეც. მასწავლებლები – **მაკა ლევიძე** და **ნინო გელაშვილი**. ეს შესანიშნავი გუნდი აქტიურად საქმიანობს და კარგ შედეგებსაც აღწევს.

საბავშვო ბაღში პატარების შემოქმედებითი უნარის განვითარებას დიდ ყურადღებას აქცევს. აღსაზრდელო ესთეტიკურ, მუსიკალურ თუ ქორეოგრაფიულ განათლებაზე ზრუნავენ – **ნატო შულაია, ოლიკო ბერძენიშვილი** და **მარი მამალაძე**. აღსაზრდელო და თანამშრომლების ჯანმრთელობას, დიდ ყურადღებას აქცევს ჯანმრთელობისა და ჰიგიენური უზრუნველყოფის კოორდინატორი **თამარ დალაქიშვილი**. ჯგუფებში ყოველდღე ტარდება სადემონსტრაციო სამუშაოები, განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა ჰასპის HACCP სურსათის უვნებლობის პროგრამის განხორციელებას. კვების პროცესი ერთ-ერთ რთულ და საპასუხისმგებლო საქმეა, რომელიც ნელსა და მზრუნველად უძღვებიან გამოცდილი მზრუნველები: **ჯულიეტა ნათია ოთარაშვილი** და **მზია გვილია**. ბაბა-

ბაღს, ერთგულად ემსახურებიან: საქმეთამმართველი **თამარ მოსიძე**, სამეურნეო ნაწილის კოორდინატორი **მაკა სანაია** და მისი მოადგილე **მაია ლაბარტყავა**; ასევე, ტექ. პერსონალი: **ეკატერინე გოგინაშვილი, ჟუჟუნა ტვილიანი, რუსუდანი ჯიშველაძე, თალიკო დაუთაშვილი** და **ნათია მესხიძე**.

მზად ვართ, ბაბა-ბაღის მთელს გუნდთან ერთად, მომავალი თაობის აღზრდა-განათლებისთვის თავდაუზოგავად ვიმშრომოთ და ამ მეტად რთულ, საპასუხისმგებლო საქმეში ჩვენი წვლილი შევიტანოთ – ამბობს **ლალი ოთარაშვილი**, რომელიც თავისი მრავალწლიანი მოღვაწეობით, უდიდეს საქმეს აკეთებს და სხვებისთვისაც მაგალითის მიმცემია.

მზია გვილია

„ორიენტირი“ – ცხოვრების სკლა-ბეზი

ვგონებ, არქიმედმა თქვა, მომეცით საყრდენი ნერტილი და დედამინას გადავბრუნებო. დედამინის გადაბრუნებისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ ყოველ ჩვენგანს რომ გვჭირდება მტკიცე საძირკველი, რაზეც დაფუძნებულია, ან დაფუძნდება მთელი ჩვენი ცხოვრება, რაც ძირითადად განაპირობებს ჩვენს ადგილს საზოგადოებრიობაში, ხომ ცხადზე-უცხადესია.

ასეც ამბობენ, საცა გინდა იყო, რა საქმესაც ადგე, როცა იქნება, მოგკიდებს უხილავ ხელს შენი ანგელოზი და იქ, იმ საქმეზე დაგაყენებს, რისთვისაც მოგავლინა ამქვეყნად მამა ზეციერმაო.

მაგრამ ისიც ხომ ცნობილია, ღმერთო, მიშველეო. გაანძრე ხელი და გემშველეო. და ხელი რომ სწორად გაანძრიო, ანგელოზსაც გაუადვილო გარჯა, ანდა სულაც აღარ იყოს მისი ჩარევა საჭირო, თადარიგის დაჭერა თავიდანვეა საჭირო, რათა სწორი სკლა-გეზი გვექონდეს. სანყისიდანვე სწორ გზას დაადგე და ასე გახვიდე ბოლოში, თორემ ქართული გამოცანა: „ვკეცი, ვკეცი, ვერ დავკეცი“, სწორედ გზას ნიშნავს და, თუ საბოლოოდ მაინც მიგიყვანს სადმე, საკითხავი სწორედ ისაა, სახელდობრ სად ამოყოფ თავს.

ხომ ცხადია: სიპზე ნერგს ვერ გაახარებ, შენობას სახურავიდან ვერ ააგებ. ყველაფერს თავისი წესი და რიგი აქვს და სწორედ ეს წესი და რიგი რომ დაამკვიდრო, ადამიანი სწორ გზაზე დააყენო და ასე ატარო, ამას გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს არათუ მხოლოდ ყოველი პიროვნებისთვის, არამედ ქვეყნისათვისაც, რადგან გზაბნეული, ღობე-ყორეს მოდებული ადამიანი არც თავს არგია და არც ქვეყანას. ამიტომ ცხოვრების მიზნის სწორად განსაზღვრა და ამ მიზნის მისაღწევად სწორი სკლაა ყოველი ჩვენგანის ცხოვრებაში სწორადვე დამკვიდრების, პირადი ბედნიერებისა და ქვეყნის მსახურების საფუძველთა-საფუძველი.

სკლა-გეზის განსაზღვრას ორიენტაცია ჰქვია. ეს ლათინური სიტყვაა და სამი მნიშვნელობა აქვს: 1. საკუთარი ადგილმდებარეობის განსაზღვრა რომელიმე წერტილის მიმართ; 2. გარემო პირობებში გარკვევის უნარი; 3. მოღვაწეობის მიმართება განსაზღვრულ მხარეს. ხოლო ორიენტაციიდან ნაწარმოები ორიენტირი კი ვისიმეს დახმარებას ნიშნავს რაიმეში გარკვევაში.

ზემოთქმული რომ შევაჯამოთ, ადვილად წარმოვისახავთ, რაოდენი პასუხისმგებლობა იკისრა პროფესიულმა კოლეჯმა „ორიენტირი“, როცა ეს სახელი დაირქვა – პროფესიული კოლეჯი „ორიენტირი“. მართლაც, ჯერ ერთი, ერთადერთი ადამიანი რომ დააკვლიანო, სწორი გზის არჩევაში დაეხმარო და მერე ისე ატარო ამ გზაზე, რომ ინტერესი თანდათან გაუცხოველდეს, ყოველდღიურად რწმუნდებოდეს არჩევანის სიკეთეში და ასე მიჰყვე ბოლომდე – კურსის დამავრებად – და მის დასაქმებაზეც იზრუნო, დამეთანხმებით, გვარიანი წუთ-წუთიერი დაულაღავი, მიზანმიმართული შემოქმედებითი შრომაა საჭირო და რაოდენ ძნელდება ამოცანა, როცა ასე დასაკვლიანებელ-სატარებელი 300-მდე მოსწავლე გყავს. ანუ, ყმანივლება რომ შენთან სწავლა მონინდომონ, სახელი უნდა შეიქმნა, თვალნათლივ დაანახო ანმყოც – რა პირობებში მოუწევთ სწავლა და მომავალშიც სახელდობრ სად დასაქმდებიან და რომ აუცილებლად დასაქმდებიან. ქვეყანაში რა ვითარებაცაა, როგორი განვითარებული ეკონომიკაც გვაქვს, „ავ თვალს არ ენახება“ და ამ ვითარებაში კოლეჯის კურსდამთავრებულების დასაქმების პროცენტი 90-ს რომ აღწევს, რაღა ფიცი-მტკიცე უნდა, რომ „ორიენტირში“ ორიენტაცია და მისი „მიმყოლიც“ უმაღლეს დონეზეა. ამ პროცენტის მიღმა გადავიხედოთ:

რომელი ჭვადმყოფელი სანარმო, დაწესებულება თუ უწყება მიიღებს დილეთანტს? საქმის ჰაიპარად მცოდნეს? მაშ, „ორიენტირის“ კურსდამთავრებულებს აქვთ ის ცოდნა, რომ პარტნიორმა სანარმო-გაერთიანებებმა სწორედ მის კურსდამთავრებულებს გაულონ ფართოდ კარები. ეს კი, თავის მხრივ, კვლავ და კვლავ ადასტურებს „ორიენტირის“ მუშაკთა მაღალ კვალიფიკაციასა და პედაგოგიურ ოსტატობას.

კოლეჯის წარმატებულობა კიდევ ერთ ფაქტზე დავაფუძნოთ: კერძო კოლეჯების ასოციაციის რეიტინგული გამოკვლევის საფუძველზე, „ორიენტირმა“ ზედიზედ – 2016-2017 წლებში უმაღლესი შეფასება – 5-ვარსკვლავი დაიმსახურა. ასეთი გამოკვლევა აღარ ჩატარებულა და რომ გამართულიყო, „ორიენტირი“ კიდევ მრავალ ვარსკვლავს მოიპოვებდა. ისიც ვთქვით, რომ „ორიენტირი“ 1992 წელს დაარსდა და, გავიზრდით, იქიდან მოყოლებული, რამდენ ათას ახალგაზრდას დააყენებდა ცხოვრების გზაზე. კოლეჯში გამოფენილი მრავალი ჯილდო, სიგელი, სამადლობელი, პრიზი ზემოთქმულის, მთლიანობაში კოლეჯის წარმატებული მუშაობის კიდევ ერთი პირუთენელი დასტურია.

სათანადო პირობების გარეშე, კოლეჯტივის მუშაობის მარგი ქმედების კოეფიციენტი შესაძლებელზე დაბალი იქნებოდა. პაგანინის სტრადივარიუსის ვიოლინო რომ არ ჰქონოდა, ასეთი ვირტუოზი ვერ იქნებოდა.

ამიტომ, კოლეჯი გამუდმებით ზრუნავს მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის სრულყოფისათვის: აუდიტორიები, ლაბორატორიები პროფესიული პროგრამების შესაბამისად არის აღჭურვილი; არის ბიბლიოთეკა, დასასვენებელი სივრცეები, კაბინეტები, სამედიცინო ოთახი, საკონფერენციო

დარბაზი, მუდმივი ინტერნეტი, სპორტული მოედანი. კოლეჯის 5-ვე სპეციალობის სტუდენტები: საქეთო განათლება; ფარმაცია (სააფთიაქო საქმე); საფინანსო სერვისები; კბილის სატექნიკო საქმე, აღმზრდელი (ბაგა-ბაღები), თეორიულ ცოდნასთან ერთად, პრაქტიკულადაც ინაფებიან შესაბამის პარტნიორ ორგანიზაციადანესებულებებსა თუ კომპანიებში: „ლიბერთი ბანკში“, „კავკასიის მედიცინის ცენტრში“, კლინიკებში, სტომატოლოგიურ ლაბორატორიებში... ცხადია, ეს ზრდის კურსდამთავრებულთა დასაქმების პოტენციალსა და მათ კონკურენტუნარიანობას დასაქმების ბაზარზე.

ერთიკა: პრაქტიკანტის პოტენციური დამსაქმებელიც უკეთ გაიცნობს ასევე პოტენციურ მომავალ კადრს და ახალგაზრდაც უკვე კარგად ნაცნობ გარემოში იწყებს მუშაობას, რაც ძალზე აადვილებს მის ადაპტაციას.

სტუდენტების მოტივაციის ასამაღლებლად, მეტი ცოდნა-გამოცდილების მისაღებად და დასასაქმებლად, იმართება სხვადასხვა აქტივობა-ტრენინგი, მასტერკლასი, შეხვედრა დასაქმების

გავრძელება მე-7 გვ.

როცა საქმეს პროფესიონალები აკეთებენ

მეექვსე გვერდიდან

სააგენტოს წარმომადგენლებთან, სპორტული და შემეცნებითი ღონისძიებები.

წლეულს კოლეჯმა დაიწყო პროგრამა „პროფესიული განათლება – მეტი პროფესიონალი!“

ამ პროგრამის ფარგლებში, გათვალისწინებულია საინფორმაციო შეხვედრები საჯარო და კერძო სკოლებში ქვეყნის მასშტაბით. აი, ასე იქნეს თადარიგს „ორიენტირ“ ყმანვილების სწორი პროფესიონალური ორიენტაციისთვის.

კოლეჯი სამომავლოდაც იქნეს თადარიგს – მასაჟისტ-თერაპევტის პროფესიის დანერგვას გეგმავს.

კოლეჯს სათავეში უდგას ამ დარგის გამოცდილი მუშაკი, ბატონი რამაზ მაჭარაშვილი. ხოლო, როგორც უდგას, ეს მცირე ნერილიც ცხადყოფს, რადგან, თუ სათავე წმინდაა, წყაროც ანკარა მოედინება. ანუ, ხელმძღვანელის

ცოდნა, გამოცდილება, მონდომება, ორგანიზატორული ნიჭი, ხელქვეითებთან კოლეგიალური, შემოქმედებითი, ურთიერთგაგებასა და ურთიერთპატივისცემაზე აგებული მუშაობა კოლეჯის ასეთი წარმატებების უცილობელი პირობაა. და რომ ეს ლიტონისიტყვა არ გახლავთ, რომ კოლეჯში სწორედ ურთიერთპატივისცემით

სა და ურთიერთგაგების გარემო სუფევს, რომ სტუდენტების აზრს სათანადო პატივს მიაგებენ, ანუ ყმანვილები არათუ მხოლოდ სწავლობენ, არამედ აქტიურად მონაწილეობენ კოლეჯის ცხოვრებაში, აი, ეს გულის სითბოთი გამაჯდარი მაგალითი ადასტურებს: კოლეჯში ყოველწლიურად ირჩევენ „წლის მასწავლებელს“ სასწავლო პროგრამების შესაბამისად და მათ სწორედ სტუდენტები ირჩევენ, რადგან სწორედ ისინი – ვისაც უშუალოდ ასწავლიან პედაგოგები არიან მათი ცოდნის, გამოცდილების, რუდუნების ყველაზე პირუთენელი შემფასებლები და მასწავლებლისთვისაც აღსაზ-

რდელთა ასეთი შეფასების ტოლფასი ძნელად მოიძებნება.

2023 წელს „წლის მასწავლებლები“ გახდნენ მანანა სტურუა და დეა ზურაბაშვილი; შარშან: დავით აფრიდონიძე, ნანა ტალახაძე და თამარ ბერიძე.

და კიდევ: ზემოთ დირექტორის, ბატონი რამაზის კოლეგიალობაზე, პედაგოგთა შრომის დაფასებაზე მოგახსენეთ და ამის დასტურცინებთ: დირექტორი ყოველი სასწავლო წლის მიწურულს ასახელებს ღვაწლმოსილ პედაგოგებს. სწორედ ასე უწოდებენ – „ღვაწლმოსილი“. 2023 წელს ასეთები ამ კოლეჯის დამფუძნებელი ანზორ მაჭარაშვილი და რამაზ ბაღაშვილი გახდნენ; შარშან – ნათელა გოზალიშვილი, მარიამ ჩაფიძე და თამარ შალამბერიძე.

როცა სასწავლებელში ასეთი გულის სითბოთი გაჯერებული გარემოა, მისი წარმატებები სრულიად კანონზომიერია.

P.S. ამ-და კიდევ ორი კოლეჯის დამაარსებელს ანზორ მაჭარაშვილს ჯერ კიდევ საბჭოთა პერი-

ოდიდან ერთ-ერთ საშუალო პროფესიულ-ტექნიკურ სასწავლებელში ერთობლივი მუშაობიდან ვიცნობ. შემოქმედმა და შემართულმა პროფესიონალმა ძალზე რთულ ვითარებაში შეძლო არათუ დაარსება, არამედ სამივე კოლეჯის წარმატებული მუშაობის უზრუნველყოფაც. მის საქმეს ახლა ვაჟიშვილი რამაზი

და ქალიშვილი, ასევე კოლეჯის დირექტორი, მეცნიერების დოქტორი სოფიო განაგრობენ. ასე ჩამოყალიბდა მაჭარაშვილების დინასტია. გვიმრავლეს გამჩენმა ასეთი დინასტიები!

კონსტანტინე ბურბენიძე

201-ე ბაგა-ბაღი

მიზანი - ბავშვების კეთილდღეობა

თბილისის 201-ე ბაგა-ბაღში პატარებზე ზრუნვასა და მათი განვითარებისთვის შესაბამისი გარემოს შექმნას დიდი ყურადღება ექცევა. ამიტომაც, მთელი კოლექტივი დაუღალავად შრომობს და იღვწის იმისთვის, რომ აქ გატარებული წლები აღსაზრდელებს სამომავლოდ საკეთილდღეოდ წაადგეთ და ქვეყნის საუკეთესო მოქალაქეებად ჩამოყალიბდნენ. საბავშვო ბაღს სათავეში უდგას უნარიანი და კომპეტენტური დირექტორი ხათუნა გვენეტაძე, რომლის მმართველობის პერიოდში, ბევრი რამ გაკეთდა და მოწესრიგდა. ამიტომაც, აღსაზრდელები და მშობლებიც კმაყოფილები არიან.

ხათუნა გვენეტაძე: 201-ე ბაგა-ბაღი ახალ სასწავლო წელს ჩვეული ენთუზიაზმით შეხვდა. აქ სრული მზაობა იყო სააღმზრდელო პროცესის დასაწყებად. ჩვენთან პატარებისთვის ყველა პირობაა

შექმნილი, რომ თავი თბილ და სასიამოვნო გარემოში იგრძნონ. დიდი მხარდაჭერა გვაქვს ბაგა-ბაღების სააგენტოს ხელმძღვანელის კახა აბულაძის მხრიდან. ბაღის ინფრასტრუქტურის განვითარება წარმოუდგენელია განხორციელდეს სააგენტოს გვერდში დგომის გარეშე. ყოველწლიურად 10 პროცენტით იმატებდა თანამშრომლების ხელფასი. 2025 წლიდან კი ანაზღაურება უფრო სოლიდური გახდა, რაც თავისთავად მოტივაციაა უფრო ეფექტური მუშაობისთვის. უდიდესი მადლობა თბილისის მერს კახი კალაძეს და ჩვენს ხელისუფლებას, ზრუნვისთვის, შრომის დაფასებისთვის, დიდი მადლობა ბაგა-ბაღების სააგენტოს მთელ პროფესიულ გუნდს.

საბავშვო ბაღი ყოველწლიურად მშვენივრად და კეთილმონწყობილი ხდება. ეზოში დამონტაჟებულია საბავშვო ატრაქციონები, ულამაზესი ფანჯატურები, ნაირფერი სათამაშოები, სადაც პატარები მხიარულობენ. გარე სივრცეში ტარდება სხვადასხვა გასართობი ღონისძიებები, აქტივობები, მხიარული სტარტები. ბაგა-ბაღს ხშირად სტუმრობს ცირკი და თოჯინების თეატრი.

სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესს შესანიშნავად უძღვება ბაღის მეთოდისტი ლია მამამთავრიშვილი, რომელიც თავის გუნდთან ერთად ბევრი ახალი პროექტის სულისჩამდგმელია. სააღმზრდელო პროცესში თანაბრად მონაწილეობს ყველა თანამშრომელი, რამეთუ, კარგად იციან დაკისრებული უფლება-მოვალეობები. საბავშვო ბაღს მესასურებიან პროფესიონალი აღმზრდელები: თამარ მანანაშვილი, თამარ გაბ-

აშვილი, მარინე გვიმრაძე, დინარა ლომიძე, ირინე ზედგინიძე, ლელა დაიაური, მარიზა გოგიშვილი. განსაკუთრებულ მადლობას იმსახურებს ღვაწლმოსილი პედაგოგი ლალი კაპანაძე, რომელიც, 36 წლის განმავლობაში, უამრავი ბავშვის აღმზრდელია.

ბაღი დაკომპლექტებულია ძლიერი მულტიდისციპლინარული გუნდით, ესენია: ფსიქოლოგი ნატა ჩხაიძე, ლოგოპედი თამარ ადამია და სპეც. პედაგოგი ქეთევან ხომერიკი. ბავშვებს მხიარული ჰანგებით ანებიერებს მუსიკის პედაგოგი მაყვალა მელქაძე, თანამედროვე და ხალხური ცეკვებით კი – თამარ ხვედელიძე. შექმნას იმსახურებენ აღმზრდელის თანამშენებლები: შორენა გულედანი, ნინო აღნიაშვილი, მალინა ჩაჩიბაია, ნინო დავითაშვილი, ნინო ბექაური და თამარ მურალაშვილი.

201-ე ბაგა-ბაღს ჰყავს გამოცდილი, პროფესიონალი ჯანმრთელობის და ჰიგიენის უზრუნველყოფის კოორდინატორი ხათუნა თოთიბაძე, რომელიც 36 წელია ბავშვების ჰიგიენას და ჯანმრთელობას ემსახურება. ბაღის ცხოვრებაში აქტიურად მონაწილეობენ: ნანა თანანაშვილი, ნინო გიორგაძე, ეკა აღნიაშვილი, რომლებიც განსაკუთრებული საქიროების მქონე აღსაზრდელებთან თანამედროვე და სწორი მეთოდებით მუშაობენ და წარმატებით ახერხებენ მათ ინტეგრირებას სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესთან.

ბაგა-ბაღის გამართულად მუშაობაში ასევე, აქტიურად მონაწილეობენ: სამეურნეო ნაწილის კოორდინატორი ნელი მურალაშვილი, დირექტორის მოადგილე ზაირა იმნაძე, საქმისმმართველები – ლელა ჯაფარიძე, თამარ ლონდაძე

და ნათი მანჭარაული. უდიდესი ყურადღება ექცევა აღსაზრდელების კვებას. ჰასპის HACCP-ის სურსათის უვნებლობის პროგრამის გათვალისწინებით, მზარეული ნათელა აფციაური და მისი დამხმარეები – მელანო აღნიაშვილი და თინა კალაშვიანი, პატარებს გემრიელ და ხარისხიან საკვებს უმზადებენ. აქ სანიტარულ-ჰიგიენური ნორმები ზედმიწევნით კარგადაა დაცული. ამ საქმეში დიდი წვლილი მიუძღვით ჭურჭლის მრეცხავებს: ირმა მესხს, ლილი ივანოვას, ეკა აღნიაშვილს, დამლაგებლებს: მანანა ივანიშვილს, სალომე ზანგურაშვილს, ხათუნა აღნიაშვილს და მაია ლომიძეს. ბაღის დაცვაზე და უსაფრთხოებაზე ზრუნავენ დარაჯები: დავით პაპიაშვილი, ლაშა ლომია, თეიმურაზ შერაზადიშვილი და დამხმარე მუშა დავით აღნიაშვილი, გამწვანებაზე კი, მეეზოვე გიორგი ჩოხელი.

ასე რომ, 201-ე ბაგა-ბაღის წარმატება გუნდური მუშაობის შედეგია და პატარებზე ზრუნვისთვის, მშობლებისგან დიდ კმაყოფილებას იმსახურებენ.

ანანო სამელია

ახალი შენობის მოლოდინში

შვილისა და ბინის შეძენის სიხარულს ვერაფერი შეედრება. კარგა ხანია „გადარბენაზე არიან ამ სკოლის მოსწავლეები, მათი მშობლები და პედაგოგები, სხვა სკოლის შენობაში თავშეფარებულნი. იმედი გვაქვს, მოლოდინს მთავრობა დიდხანს არ გაუგრძელებს.

საზოგადოება ყველა გაგებით ეკიდება აღნიშნულ ვითარებას და უფრო მეტი მონდომებით და შემართებით მიმდინარეობს სასწავლო პროცესი. სასწავლო პროცესის დაგეგმვისას აქცენტები გაკეთდა: სასკოლო საზოგადოების წევრების (მშობელი, მოსწავლე, მასწავლებელი, დირექ-

წინასწარ მადლობას ვუხდით, ვინც წვლილს შეიტანს ამ პრობლემის მოგვარებაში. მიუხედავად ამისა, მაინც გარკვეულ წარმატებებს მიაღწიეს. პირველი სემესტრის შედეგებზე ქვემოთ გესაუბრებით.

უიბადოდ წუთითაც არ ვიყავით

მიუხედავად რთული პერიოდისა სკოლის თითოეული წარმომადგენელი, დირექცია, მასწავლებლები თუ სასკოლო

ცია ინტერესებზე (ანუ სასკოლო თემის პრიორიტეტები); გამონვევებზე, რომელიც სამინისტროს მოთხოვნების შესრულებას უკავშირდება. სასწავლო პროცესის ხარისხზე ან/და გაუთვალისწინებელ პრობლემებზე, რომელიც წინა წელს სასწავლო პროცესში გამოიკვეთა. სახელმძღვანელოების, სასწავლო რესურსების ხარისხზე (სასწავლო რესურსების შექმნა/ადაპტირება/სწავლა-სწავლების მიზნებთან დაკავშირება); მოსწავლეთა მიღწევებზე / შედეგებზე და მათი მოსწრების გაუმჯობესების გზებზე.

თბილისის მე-14 საჯარო სკოლა ყოველწლიურად ქმნის ახალ კურიკულუმს დანაწიებით, საბაზო და საშუალო საფეხურისთვის, რომლის ორიგინალურობაც დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად კარგადაა აქ ასახული წინა წლის/წლების გამოცდილება და სასკოლო საზოგადოების პრიორიტეტები. რაც შეეხება სკოლაში დასაქმებულ თანამშრომლებს: სკოლის დირექტორი: ქალბატონი **მაკა გიორგაძე**, თავისი საქმის პროფესიონალი, ასევე დანაწიებით კლასის პედაგოგი. დირექტორის მოადგილე: **მაია ლომიძე**, ასევე თავის საქმის პროფესიონალი.

პედაგოგები – სკოლაში სულ დასაქმებულია 49 მასწავლებელი, აქედან - 6 მასწავლებელი არის წამყვანი: **ლელა ზაქარეიშვილი**, **შორენა სამაკაშვილი**, **იათამზე ქოსაშვილი**, **ქრისტინე კამლაძე**, **დარეჯან კობლაძე**, **ნათია მირუაშვილი**, ხოლო დანარჩენი 43 უფროსი მასწავლებელია.

2024-2025 სასწავლო წლის პირველი სემესტრის მნიშვნელოვანი მიღწევები:

სასწავლო პროცესში გამოვლინდა მოსწავლეთა მაღალი აქტივობა სასწავლო ოლიმპიადებში. წელს ეროვნულ სასწავლო ოლიმპიადებზე დარეჯანისტირდა 188 მოსწავლე. აგრეთვე მონაწილეობენ სხვადასხვა კონკურსებსა და ღონისძიებებში.

პედაგოგების მიერ განხორციელდა შემდეგი აქტივობები: სახელმწიფო ენის კათედრა: ხელმძღვანელი - **ხათუნა ებანოიძე**

ილია ჭავჭავაძის დაბადების დღისადმი მიძღვნილი პროექტები: **ირმა მეხატიშვილი**, **ხათუნა ებანოიძე**, **ლელა გლოველი**, **მედეა პატარაია**, **ლელა ჯანაშია**.

საბუნებისმეტყველო მეცნიერებების კათედრა: ხელმძღვანელი – **ლიანა ასათიანი**: **მაია აფხაზავა**, **მანანა უსუნაშვილი**.

საზოგადოებრივი მეცნიერებების კათედრა: ხელმძღვანელი – **ფატიმა შედანი**: **ლელა ზაქარეიშვილი**, **ფატიმა შედანი**, **ნუნუ ალუღიშვილი**.

უცხოური ენების კათედრა: ხელმძღვანელი – **ლია ხუციშვილი**: **ნანა სიხარულიძე**, **მარინე კველიშვილი**.

დაწყებითი საფეხურის კლასების კათედრა: ხელმძღვანელი – **მარიამ ახალაძე**: **იათამზე ქოსაშვილი**, **ქრისტინე კამლაძე**, **მარიამ ახალაძე**.

ესთეტიკური აღზრდის კათედრა: ხელმძღვანელი – **ლელია გოქაძე**: **ლელია გოქაძე**, **ნანა თევზაძე**.

სპორტის კათედრა: ხელმძღვანელი – **ნინო ხუჯაძე**, **გაიოზ ყაჭიეშვილი** და **იოსებ გელაძე**. პირველ სემესტრში მაღალი იყო მოსწავლეთა ჩართულობა აქტივობების პროცესში. აი, რა

შეძლება მონდომებას, შემოქმედებით ძიებას. ვაჟას პერიფრაზი: „ეგებ ინეოს ბატონმა, გამარჯვებოდეს მტერზედა, თუ ამას გავიგონებდი, მეც ვიზრუნებდი სხვებზედა“.

მაღლე გენახოთ შუქი გვირახის ბოლოს!

ბორის ხარეშაპა

P.S. რედაქტორის მინაწერი: **მაკა გიორგაძე** ჩვენი გაზეთის უღალატო მეგობარია.

მხარში მდგომი, დამხმარე. დიდი მადლობა მას! ასევე 154-ე სკოლის დირექტორ **გიორგი გარსიძეს**, რომელიც მათ თავს საკუთარ ჭერქვეშ აგრძნობინებს.

ლიტერატურა

ზურაბ ბაბულაშვილი

„სკრა, ჩვენი პატარა სამშობლო“. წმინდაა, ვით დედის ღამაში მანდილი, უფალმა ამ სოფელს ცუდი რამ აშოროს, მსურს, ყველამ შეიცნოს სამოთხე ნამდვილი. ჩვენ დიდ ოცნებებს ვწერდით ქალაქზე, ბედისწერასაც თამამად ვწვდით, ჩვენი ბავშვობა და სიღამაზე, მხოლოდ ამ სოფელს შემორჩა დღემდე. სოფელ სკრის მზე და სოფელ სკრის მთვარე – დგას ქართლის ველზე, როგორც ტაძარი, მე, კი, ამ ლექსით სკრასა და სკრელებს ოქროს სამანი შემოვავაწინ.

მეგობრებს

სევდით ვისხენებ გარდასულ დღეებს, როდესაც ერთად ვიყავით ძმურად, ვეფერებოდით მთებსა და ხევებს, გოგია, გივი, თემო და ზურა. ვერ მეტყვი, ის დრო, ოდესმე, კიდევ განმეორდება, თუ აღარ მოვა, როცა უბანში სულ გვერდით გვეყვავდა, ნუგზარი, კაკო, სერგო და ვოვა. სიზმარი იყო, თუ ცხადზე-ცხადი, ჯერ ისევ ბავშვებს სიცოცხლე გვსურდა, სიკეთე გვსურდა, მშვიდობა გვსურდა და ეს მშვიდობა ნამდვილად გვექონდა. არა, არის რა, დედამიწაზე ბავშვობის გარდა სხვა სიღამაზე, როდესაც შენი დედ-მამის გვერდით, შენ ბავშვურ დღეებს გაიღამაზე. მთელი ქვეყანა ჩვენი გვეგონა, კიარ გვეგონა, ის იყო ჩვენი, ვცდილობდით, დროზე გამოგვეგონა რომ გამოგვბოძა სუყველას ფრთები. გვსურდა, აფრენა ზევით და ზევით და თან წაგველო პატარა სურა, რადგანაც ერთად ვიყავით ძმები, გოგია, გივი, თემო და ზურა. მერე თანდათან გავიყოლებით, უმცროს მეგობრებს სიღალის ფონად, რომ ჩვენ გიჟურ გზას გამოჰყოლოდნენ ნუგზარი, კაკო, სერგო და ვოვა.

ლარაქან-თამარ ბაბია

ნოქალაქევი

შენს არსობას ვეფერებით, ნოქალაქევი ალაგო, ციხე -გოჯო, ძველთა-ძველო, კოლხთა დედაქალაქო! დედამოკავ, ლეგენდებით აკინძულო მძივივით, იბერიის საგანძურში ნათობ ოქროს სხივივით! მიკოტახილ ხევის ქვევით, რომ ბობოქრობს ტეხურა, იქ, იბრძოდნენ ლომგულები, ვისაც ქუდი ეხურა! სამზლუდე და ქუჯის ციხე, თქვენს წინ ჩავიმუხლები, კოლხო, შენ რომ არის იხევე, მგლის გიხდება მუხლები! შენ ტეხურავ, ხის ტოტებ ქვეშ, ჩეროს მოედინები და სამ ხმათა, ვით სამება ჰანგად ბარში იღვრები! შენ კოლხეთის მშვენიება ხარ, წინაპართა ალაგო, ციხე -გოჯო, ძველთა-ძველო, კოლხთა დედაქალაქო!

ლარაქანი და ეფე

ეფე

თვენახვერისა რომ იყავ პირმშო, მაშინ ჩავიკარ პატარავ გულში, მე მოწყვეტილი საკუთარ ფესვებს, „ნანას“ გიმღერდი ცრემლებით სულში! საკუთარ შვილად მიგიღე კარგო, დრო გადიოდა, ჟამი და ხანა, მე, აქ სამშობლო მენატრებოდა, მემღერებოდა; „ჩელა“ და „ნანა“. რამდენჯერ „ნანას“ დავიქუხებდი, ხვიჩას და გოჩას ზმანებას მგვრიდა, ნეტა... ვინა ხარ, ვისი გორისა? კითხვები წარსულს ვერაფრით შლიდა. გულში გიკრავდი, ხელს არ გიშვებდი, სისხლის ყვილმა დამცვარა ნამით, შენ, რომ მამლუქთა მოდგმის იყავი, მე, არ ვეჭვობდი არც ერთი ნამით! გულში გიკრავდი ღამე უძილო, შენს გულისცემას რითმად ვყვებოდი. მადლობა უფალს ყველაფრისათვის, თორემ სიცოცხლით გადაგყვებოდი. ათი წელია ჩემს გვერდით გძინავს, აღარ მშორდები დღისით და ღამით, ვიცი, რომ გიყვარს შენ ჩემი ერიც, არ დაფიქრდები არცერთი წამით! მემამაეები ჩემო სიცოცხლევე, სხვას, რომ არ ჰგავხარ ურჩი და ბილწი, სადაც ნახვიდე ყველგან დაგყვება, ჩემი ლოცვა და ქართული პენი. ჟამი ტიალი გაივლის ეფე და განშორების მოდგება ხანიც, მაგრამ გპირდები რომ აგისრულო, დანაპირები, ის ოქროს წამიც!

სვეტიცხოველი

წუთისოფელში ვხარობთ, თუ გვტკივა, უფლის დაშვებით ხდება ყოველი, არაგვისა და მტკვრის შესართავთან, აშენებულა სვეტიცხოველი! სამყაროს განძი, კვართი უფლისა, დავანებულა შენს ცხოველ-მკერდში, შენ უტა-ლაზის ნაგებო ზენით და ჩუქურთმებო ნათალო ქებში! ჯვრის მონასტერი ამაყად გიდგას, შენი დიდების გამრცობი მთებში, აქ ისმის ტკბილი საგალობლები, სადიდებელნი უფლის ტკბილ ხმებში! სიყრმის წლებიდან ოცნებად მქონდა, მოგფერებოდი მუხლ-მოყრით მკერდში, ჟამთა წარსული მონატრებისგან, იყო იმედი და რწმენა ჩემში! ქრისტეს კვართა მარადისობა და სასოების ურყევი რწმენა, ჩემი ტკივილი საქართველოა, ჩემი საუწვე ქართული ენა! გმადლობ, უფალო, ღირსი გამხადე სვეტიცხოველში მუხლის მოყრისა, შენი კვართი ხომ აქედან იცავს, ჩემს საქართველოს და რჯულს მოყვრისას! მომნატრებისარ ჩემო სამშობლოვ, სხვაგან ვერ ვპოვე სადარი შენი, მარადისობის შენ ხარ სამჭედლო და უკვდავების საყდარი ჩემი!

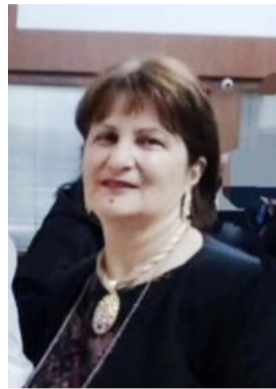

იონა აბულაშვილი-ბაბაბუშვილი

ახალი წელი

ველოდებით ახალ წელს: მთელი გულით და სულით, მონდომებით, შრომით, გარჯით, დოვლათით და ბარაქით. მალე მოვა, მობრძანდება, თოვლითა და ყინვით, ახალი წელი თენდება, აგერ მამალი ყივის. თოფსაც ვისვრით, მაშხალებსაც ვატყა-ცუნებთ ხშირად, საახალწლოდ ნაძვის ხე, მორთული გვაქვს დიდად. ბევრი საქმე დაგვიგროვდა აღარ ვიცით, რა ვქნათ, ყველაფერს ალლო ავულოთ დიდი თოვლი გვეფარავს. ვემზადებით საქეიფოდ ნაყიდი საქმელებით: ფელამუშით, ჩურჩხლებით, ხორციით, თევზის კონსერვით. ხშირად ვაცხოვობთ ლობიანს, ხაბიძგინას და ნამცხვარს, ღორის ხორცის ბევრჯერ შეწვა გვისამოვნებს მაგრად. ყოფილიყოს ყველასათვის ბედნიერების მომტანი: წარმატების, დასაქმების, დიდი იმედი მომავლის. შენი ქვეყნის აპეკუნად უცხოს ნუ დააყენებენ და ყველა ღონე იხმარე, შენი ცუდიც დაფასდეს!

კეთილი სურვილები აგვსრულებოდეს ამ წელში, ყოველივე კარგი ვნახოთ ახალ-ახალ ამბებში. მშვიდობა და სინყნარე დაგვებედოს მუდამ, წინსვლა, ხალის გვენახოს ყოველთვის და სულმთლად. ამ დალოცვილ წელიწადს გავიხაროთ ყველას გვინდა, სიკეთე და სიყვარული გვექონებოდეს გზად და ხიდად.

ნათელა კუზრაშვილი

მათხოვარი

მინას ანათებს მკერდასვე მთვარე, ქუჩის კუთხეში ძინავს მათხოვარს, ვერ დაუთამა სასმელმა გული, დროდადრო კრთება და მიიმედ ოხრავს. პენი აღარაქვს დაძინილ ზიჯაკს, გადაღვლია გულზე საკინძე, აწყვეტილ ლილებს მთვარე დაეძებს დილაც ჩამოჯდა – ღამეს აცილებს. წვიმის სხივებად ჟინჯლავს წვეთები, ზეცის დუმილი ასკდება მინას, თვალზე კიდა ობოლი ცრემლი უფალს ავედრებს მთელ დედამინას. ავი ფიქრები ღრმად მიიძინა, კინძავს ოცნებებს გული კეთილი, სამშობლოს მინა ისე ატკივდა, ვით არსაკიდე მკლავმოკვეთილი.

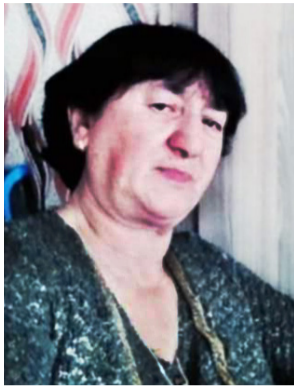

ტისანა ხუციშვილი

იქართველე!

ქართველი ხარ? - იქართველე! შენს ენაზე იმეტყველე, იგალობე და იმღერე, მხოლოდ ქრისტე ღმერთს ემონე! საქართველოს ემსახურე, ქართველების ჯიშო, გენი დაამყენ და გაახარე. ერი შენი გაამრავლე! თუ დასჭირდა, მას სიცოცხლე ანაცვალე, მაგრამ ისე, ზიანი რომ არ მიადგეს სამშობლოს მომავალს და ერს. მტერს კი, კისერი მოსტყედეს! შენი ქვეყნის აპეკუნად უცხოს ნუ დააყენებენ და ყველა ღონე იხმარე, შენი ცუდიც დაფასდეს!

მანანა მჭადლიშვილი

ეპ, წუთით მაინც დაბრუნდებოდეს!

ახალგაზრდობა წლებმა წაიღო, მალე ქალღირსი შევიყვარებოდა, ო, როგორ მინდა ყველამ გაიგოს რას ჩურჩულებენ ჩემი ლექსები.

ცხოვრების გზა მოგყვები შენს გზას და თავდახრილი ვითვლი ნაბიჯებს, ჩემი ჩურჩული და გულის ფეთქვა ფეხქვეშ მძინარე ბალახს აღვიძებს.

ო, ღმერთო ჩემო, მოგმართავ ასე შენთან სათქმელი მიტომ გაგებდე, რადგან გული მაქვს დარდებით სავსე, რადგან ცოცხალი მოვედი დღემდე.

არ გთხოვ მატარო ვარდების გზაზე, არც ცალობას გთხოვ ბუღბუღლის ხმაზე, მინდა მზემ ყველას გული გაუთბოს და ვარსკვლავებიც გაბრწყინდეს ცაზე.

ვერ გამოვიტყვი ჩემი ცხოვრება, რატომ რთულდება უფრო და უფრო, მხოლოდ ამას გთხოვ, მომეცი შეგება, რომ თავისუფლად ამოვიწიოთ.

ქარის ჩურჩულსაც მე კენსად ვისმენ, ლაღად რომ არხეხვს ბებერ ხის ტოტებს, ო, გაზაფხულო, დაბრუნდი ისევ ყინვიან ზამთარს ნუ დამიტოვებ.

უსამართლოა წუთისოფელი

დილა გათენდა ისევ სევდისფერი, ნისლი გაეხვია ფიქრები უძირო, ამძირა ფიქრებმა, შორს გამიტაცა, მე ისევ შევხვდები განთიადს უძილო.

სადღაც ხალისია, ხარობს ბუნება, ხალისობს ვერხვი ფოთოლთა შრიალით, სადღაც ბებერ მუხას ფესვი უტირის, უკვე დაუცვლია სიცოცხლის ფიალი.

უცნაურია ბუნება, სამყარო, სად ნაპერწკალი კოცონად გაღვივდა, ვინ შესძლებს ცრემლი უთქმელად ატაროს, ტყეში ტირიფი უთქმელად ატირდა.

სადღაც გაისმის ძუ ლომის ღრიალი, სადღაც შორს მთაში ირემი ნავარდობს, სად ვარდი ქცეულა ღობის ნარ-ეკლად, სად ნარ-ეკალი მაისობს და ვარდობს.

უსამართლოა წუთისოფელი სიხარულს გზაში ადევნებს ცრემლსა, დროს ვერ დავიჭერთ, თავისით გარბის. დღე დღეს მიჰყვება და წელი წელსა.

ცრემლი შეგება გულისტკივილის შავ-ბნელ ცხოვრებას როგორ ვუცქირო, არც რა მრგობია ამ ქვეყანაზე და იმ ქვეყანადაც წავალ უწილოდ.

დალი ბანსაძე

დამისხით ღვინო

გაქრა ბევრი რამ თვალთახედვიდან, არც მეგობრობას აღარ აქვს ფასი, დამისხით ღვინო ძველი ქვევრიდან, დავაპირქვავო, დავცალო თასი!

არ მინდა ფხიზლად ვუმზირო ყოფას, მზარავს ყურება ამდენ მზაკვარის, საკითხავია ყოფნა-არყოფნა, მიჭირს გაგნება, ჩემი გზა-კვალის

ეს, რა დრო დადგა, მიშველე ღმერთო, შემძალეზინე თავის გატანა, ასეთ ყოფაში ძნელია ერთობ - როცა ბოხოქრობს, მძლავრობს სატანა!

დამისხით ღვინო რომ დავდგე ფეხზე, თავი არ ვიგრძნო ამ სოფლის ხიზნად, აღარ ვიფიქრებ აღარაფერზე - ეს დავისახე დღეიდან მიზნად!..

ღმერთო

ღმერთო, როგორ დამიგრძელდა გზა, ცოდვიანს, შენამდე... -ვნატრობ, ნეტავ ფრთები მომცა და შემეძლოს, ფრენა მე!

ცოდვის მორევს ავცილდე და არ ჩავიფლო ყელამდე, სიყვარულის ბუშტებს ცაში-შენთან ერთად ვებრავდე.

არავისთან, არ მსურს მქონდეს, თუნდაც მცირე წყენა მე, წვიმის წვეთო, ციდან შენც კი სიყვარულად მენამე!..

ნეტავ, ყველა განსაცდელის შევძლო, მედგრად, თმენა მე, რა ახლო და რა შორია-- ღმერთო, ეს გზა შენამდე!..

სიყვარულის მანტია

მინდა, მხრებზე მუდამ მეცვას-სიყვარულის მანტია, ციდან ფიფქები ცვიოდეს, ქათქათა და ფანტია,

ხელის გულზე მადნებოდე- ისე, როგორც ფანტელი და რომ ერთად დავაყენოთ ტრფობის კორიანტელი!

მერე ზეცად ავიჭრათ და წამს, ღრუბელი გაფანტოთ, სიყვარულის ცეცხლი ცაში, მზესთან ერთად დავანთოთ...

ჩვენს გარშემო ბრუნავდეს და ტრიალებდეს სამყარო -და თუ ზენამ შეგვაერთა, არასოდეს გაგყვაროს!.

მეჩვენება, ყველგან ჩვენი სილუეტი ხატია, - ღმერთს მადლობა, მომახურა-ს ი ყ ვ ა რ უ ლ ი ს მ ა ნ ტ ი ა !..

ვეძებ მარცვალს

სამყაროში, სინმინდის და სიყვარულის, ვეძებ მარცვალს, ერთი, ორი, სამი, ოთხი--- ხელით კრიალოსანს ვმარცვლავ!

მერამდენედ ჩამოვმარცვლე, სათვალავი ამერიკა, იმ პატარა მარცვლის ძებნით, გული სულ მთლად დამელია.

ვერსად ვნახე, გამქრალიყო ციქნა, პატარა მარცვალი, აგორებულ მარცვალს მგზავრად გაჰყოლია---სამართალი...

თუკი, ვინმე მაპოვნინებს, გულს გავეფენ ფინდაზად-- და იმ მარცვალს გავაბეგრებ, დაგებრუნებთ ერთსა, ასად!

ერთი, ორი, სამი, ოთხი-- ხელით კრიალოსანს ვმარცვლავ, სამყაროში სინმინდის და-- სიყვარულის ვეძებ მარცვალს!..

მარტო ვარ

ახლა მარტო ვარ ფიქრებგართული, მთვარე დაჰნათის სარკმელს ზემოდან, სრულ სიჩუმეში, ისმის გაბმული ყმუილი, ძაღლის, დაბლა ეზოდან!

წარსულის კარებს ვაღებ, ვერ ვაღებ, გადავიღალე სულის ამბოხით ვდგები ხატებთან და სანთელს ვანთებ იუდას მსგავსი, ყალბი ამბორით.

ხელაპყრობილი ვითხოვ, რას ვითხოვ, ვიცი? არ ვიცი.. ვერ გავერკვიე უფალო, შენთან ყოფნით სულს ვითბობ, არ მიმატოვო, ხშირად მენვიე!..

გრძნობა, გონება ებრძვის ერთმანეთს, ტრიალებს, ბრუნავს როგორც დოლაბი, ღმერთო, შენს კალთის ქვეშ შემეფარე, გადამაფარე თავზე ოლარი!

ღამის ოთხია, მალე ცისკარი შემოაბიჯებს, შემოხსნის სარკმელს, ბევრი რამ მსურდა და ვერ გითხარი, გულში ვიტოვებ უამრავ სათქმელს...

ახლა მარტო ვარ ფიქრებგართული, მთვარე დაჰნათის სარკმელს ზემოდან, სრულ სიჩუმეში, ისმის გაბმული ყმუილი, ძაღლის, დაბლა. ეზოდან!..

ფარ-ხმალს ნუ დაყრი

თუკი ცხოვრება გესასტიკება შენც შეებრძოლე არ შეუმინდე, ფარ-ხმალს ნუ დაყრი, იარე წინ და ბრძოლა მოიგო, ამას ეცადე!

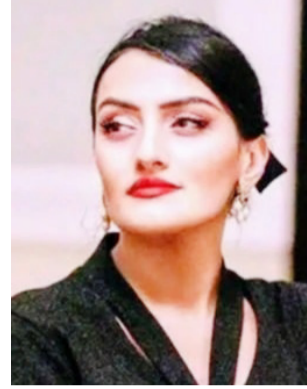
შხამს მოგანვინა? ძირს გადაღვარე, შენ აიღე და ასეი შარბათი, ეს დაისხომე, რომ უგუნურთან არ ღირს არასდროს, სჯა და კამათი.

სახე ცრემლებმა თუ დაგინამა, სხვას არ აჩვენო, წამს შეიმშრალე, თუ უკუნია, ბნელია ღამე გქონდეს იმედი, ამოვა მთვარე!

და თუ მოჰამულ ცასაც გახედავ, არ შეგეშინდეს, გაიმზინებს, ცივი დღეებიც გაივლის მალე, არც გაზაფხული დაიგვიანებს.

თუკი, ბლიკზე მიმავალს სადღაც ფეხი დაგიცდა და ჩაიმუხლე, არ გეგონოს რომ დასასრულია, ღმერთი ადიდე, შენთან მოიხმე!

მაია ჯაყელი

როგორ არა ვთქვა?

თუნდაც ათასჯერ, როგორ არა ვთქვა?! როგორ ვიცოცხლო, რომ არ გიამბო, სიზმარშიც, ჩემი გამოცანა ხარ და ცხადშიც შენი სურნელი მათრობს. რომ შევიყვარე, როგორ არა ვთქვა?! რომ ჩემი სულის ანა-ბანა ხარ, ან ეს გრძნობები, ისე დავმალე და არ გაგილო გულის დარაბა. რომ შეგეზარდე, როგორ არა ვთქვა?! რითმა ვიპოვე, ნოტივ მზადა მაქვს, შენ, ჩემი მუხის მსუყე მადა ხარ და ჩემი სიტყვის „კონის თამადა. რომ შეგეკედლე, როგორ არა ვთქვა?! ფრთები შემასხი, როგორც „სარანჩას“ ბინა დავიდე, შენს გულში მყარად და შემოგვიცე, რომ არსად წავალ. რომ შეგეთვისე, როგორ არა ვთქვა?! უნდა გეფერო გითხრა თამადა, შენ, ჩემი სურნელია ჩემი ძალა ხარ, ჩემო თბილისო, მე შენთან ვარ!

უფერო ზეცა

რალაც უფერო, ფერი აქვს ზეცას, არც ავდარი და აღარც დარია, ხანდახან თითქო ტირილსაც ბედავს, ხან მზე კისკისებს დილაადრიან. ასდევნიან ღრუბლებს ნისლები, თითქოს ჩაყლაპავს ემუქრებიან, თეთრი ღუნღულა ცისკრის სტუმრები, ბოშათა ბანაკს ემსგავსებიან. გზადაგზა ძლიერ სევდიანობენ, ატირდებიან აბლავლებიან, ხან ვარსკვლავებში იკარგებიან, ხან მთვარის შუქზე ირეკლებიან. დღესაც უმზეოდ იღვიძებს ზეცა, მალალ კლდეებზე წვანან ნისლები, ჯიქურ შორიდან თვალს გვიკრავს ელვა და ქექა-ქუხილს ასტებს, გაბრდებით. მერე უთუოდ დაბერავს ქარი, მიურ-მოურევეს ღრუბლების განრიგს, დაუვლის ნისლებს, ჩარეკავს ზღვაში და ცისარტყელას შეიდფრად გადამლის.

მინდა ლამაზ ზაფხულს ვგავდე ზაფხულის ვგავდე

მინდა ლამაზ ზაფხულს ვგავდე, ფერადს უდარდელს და მზიანს, მინდა ყვავილების სურნელს, ირგვლივ ვაყოლებდე ნიაგს. მინდა, ვფარფატებდე ველად, ნაზ პეპელასავით მინდა, ბანს მთები მამლევედს ექოდ, როცა ვიჭიჭიკებ ტკბილად. მინდა, ლამაზ ზაფხულს ვგავდე, მცხუნვარე მზესა და სხივებს, ჭიჭა ვეთამაშო ღრუბლებს, ხანკი ცისარტყელას შეიდფერს. ზოგჯერ მოვიღრუბლო უცებ, ხან ჟუჟუნა წვიმად ვიქცე, როცა დედამინა მიხმობს, გული გავეფრეო იქნებ?! მინდა ლამაზ ზაფხულს ვგავდე, მდინარეებსა და ყანებს, პურის თავთავების ღელვას და მასზე შესულ შამშებს. სილაღე და ფრენა მინდა, მერცხლების ირაო ცაზე, მინდა ჟრიაშილი ვიყო, ცელქი ბავშვებისა ზღვაზე. მინდა ლამაზ ზაფხულს ვგავდე, ვარსკვლავ-მთვარიან ღამეს, ალიონზე მინდა ისე, მზის გვირგვინი მედგას თავზე. ჰოო, მე მინდა ზაფხულს ვგავდე, ფერადს, ხალისიანს, მზიანს, როცა მივიღვი ამ წელს, ისევ მნატრულობდენ ხშირად.

ლიტერატურული გვერდი

ლია პუზილაძე

დავინდოთ ერთმანეთი

ტყვიას მესვრი, თუ სიტყვას, ამას არა აქვს ნიში, ადამიანებს კლავენ, ძალიან ხშირად სიტყვით!

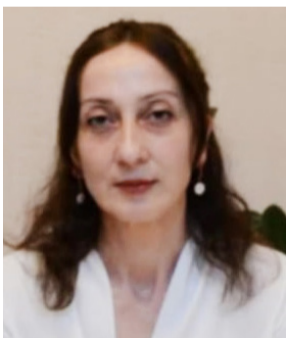
გთხოვთ გავუფრთხილდეთ ერთმანეთს, რადგან არ ვცხოვრობთ დიდხანს! "არა კაც კლაო" ვიცით!!!

ტყვიით მოკლავ თუ სიტყვით, ცოდვა დიდზე დიდია!!! მაშ, არ ვესროლოთ ერთმანეთს პირზე მომდგარი სიტყვა. გვიყვარდეს ერთმანეთი, უფალთან წარესდგეთ წმინდა.

ღვთისმშობელს

დაგვაფარე ეგ ღვთიური კალთა ყოვლადწმინდა ღვთისმშობელო დედავ!

გული კენესის მუხთალ ნ უ თ ი ს ო ფ ლ ა დ სანამ აქ ვართ, აქ ვარსებობთ ერთად... ბევრი ცოდვა მოგვიტყვე შე გ თ ხ ო ვ თ ! ქვეყნად ყოფნა არის ძალზე ძნელი... როცა რამის მოგვარება გ ვ ი ქ ი რ ს, მოგვევლინე! მე გულწრფელად გელი! დ ა გ ვ ე ხ მ ა რ ე დავიმკვიდროთ თავი, დ ა გ ვ ე ხ მ ა რ ე გავიკვალთ გზები. ძნელი არის აქ ცხოვრება ძ ნ ე ლ ი, ნიღბონებს და გაუტანელი შორის... სიყვარული მცირე დარჩა ქვეყნად, შენს საუფლო დახმარებას ვე-ლით!!!

ლალი კარიჭაშვილი

პატარა

სამლოცველო

დილით ადრე ცისკარს ვხვდები, მე სიცოცხლით დილა მავსებს, მზის სხივები გათამამდნენ, გაიშალნენ ჩემს ლოცვაზე.

ვეძებ მხოლოდ სათნო სიტყვას, წმინდა სიტყვით გავიხარე, ჯერ ჩემს გულში თუ არ გაჩნდა, ვერ ვიპოვი ვერსად გარეთ.

თუ ზედმეტი შემოგკადრე, შენდობას გთხოვ, მართლა მიმიძის,

გულწრფელია ჩემი ლოცვა, მონანული ვდგები ღვთის წინ.

ეს ხმა უფრო მაიმედებს, სიყვარულით სავსე გულო, მაპატიე- არის სიტყვა, უდიდესი საიდუმლო.

დაცემული ცოდვისაგან, ავდგე, წინ გზა გავაგრძელო, გულის კართან ავაშენე, მე პატარა სამლოცველო.

საკუთარს არ ვინდობთ...

ცაზე განოლილი შავი ღრუბელია, ჩვენთან საავდროა, სულიც მშფოთვარეა, თალხით შემოსილა, თითქოს მძინარეა, მინა მწუხარე და ცრემლებმდინარეა. გულში ჩაუშარხეს შვილი გამოზრდილი, მხოლოდ ერთი არა, ვინ იცის რამდენი, მათ აქვთ სასიკვდილო, დარტყმა უამრავი, ძმებისგან, ვინც არის მტრის კვალზე მავალი. მათ შორის ბევრია სამართალდამცავი. გვერდით ძმას რომ კლავენ, ხედავს და თვალს ხუჭავს, საზარელ ქმედებას, ბოლო აღარ უჩანს, ისევ ცრუობენ და ხატზე იფიცებენ, შავზე თეთრიაო, ურცხვად გიმტკიცებენ, საკუთარს არ ვინდობთ, ჩვენ მტრის გასახარად, ისევ ვერცხლებს ვითვლით, ქრისტეს ვაპირებთ. გონს მოდით, შეწყვიტეთ სისხლი და ომები, დემონს ურიგდებით და უფალს შორდებით. ის, ვინც ძმას არ ინდობს, კარგს და ცუდს არ არჩევს, თავის თავს უმზადებს, უმკაცრეს განაჩენს. გახსოვდეთ ცხოვრება, რომ მოჰგავს ბუმერანგს, შეილს რა პასუხს აძლევთ, ან სხვას რას უნერგავთ. მტერს ვურიგდებით და საკუთარს არ ვინდობთ, ამის დამნაშავე, კარგს რას მოველი მე, ღმერთო, დაასრულე ცუდი ყოველივე.

მაყვალა ბახარია

მამაჩემის სავანე

ჩემი ქოხი მირჩენია ჩუქურთმიან სასახლეს, გალავნიან ეზოს მიჯობს მამაჩემის სავანე.

დაკოჰრილი ხელებით რომ შოულობდა ლუკმა პურს, მაგრამ, მაინც არ იმჩნევდა და გვჩუქნიდა კეთილ გულს.

„ეზოში ავი- ძაღლია“ რომ ანერენ ჭიშკარზე, ჩემი ქოხის ეზო-კარში სულ შემოდის სინათლე.

ამიტომაც მირჩენია ჩუქურთმიან სასახლეს, პატიოსნად ნაოფლარი მამაჩემის სავანე.

ოდანადე

ჩემი ტკბილი ოდაბადე მენატრება, მამაჩემის ეზო -კარი საივავო, ავაყვავებ მამაჩემის სულს ვფიცავარ, სხვა არავინ მოვიდეს და დაიკავოს.

ეს თუთის ხე მთელი ჩემი ბავშვობაა, თითქოს გახმა და ნელ-ნელა ტყდება ტოტი, არაუშავს, ისევ ახალ თუთას დავრგავ და თავიდან გამწვანდება ეს ნალკოტი.

ღმერთო, ისევ დამაბრუნე ბავშვობაში, თუნდაც წამით, იმდენ რამეს გავაკეთებ, უდარდელა, ნებიერა ცელქი ბავშვი ჩემი სოფლის ყველა კუნჭულს შემოვირბენ.

ისევ მოვრწყავ იმ ყვავილებს, სულ რომ ვრწყავდი, ჩემი კუთხე ყოველ ღამე მესიზმრება, მაგრამ, მეც ხომ წავალ ერთ დროს მამასავით, სხვა ვინ დანერს მოგონებებს კვლავ რითმებად.

ისევ იყევს ჩვენს ეზოში ქორფა ძაღლი, მოვხსნი ურდულს ამ დაჟანგულ რკინის ჭიშკარს, დაბრუნდება, მამაჩემის მონაგარი დავბრუნდებით, მამაჩემის საფლავს ვფიცავ.

იუბილე

ანა კალანდაძე - 100

ქართული პოეზიის დედოფალს ანა კალანდაძეს და მის ჭეშმარიტ პოეზიას დრო ვერაფერს აკლებს, პირიქით, უფრო და უფრო ღირებულს ხდის, რამეთუ, მისი უკვდავი შემოქმედება დიდი, მრავალფეროვანი და ღრმაა, ისევე როგორც ქართული ცა „შენ ისე ღრმა ხარ ქართულო ცაო, შენ ისე ღრმა ხარ... სამკვიდრო შენს ქვეშ მტრად შენოსულმა ვერავინ ნახა“... სადაც პოეტი, პატრიოტიზმთან ერთად, ერის არსებით თვისებას -სიდიადეს, ქედუხრობას, შემწყნარებლობას გადმოსცემს. მის პოეზიაში სიყვარული რომანტიკული - სევდანარევი, იგრძნობა ინტიმი. „ლამის სახლში შემოიჭრას თუთა, ლამის ნელზე შემომხვიოს ხელი“, სწორედ, რომ სიყვარულზე დაწერილა... რეალურ ცხოვრებაში კი, ღრმა გრძნობებს გავუბოდიო - უთქვამს პოეზიის დედოფალს, რომელიც ფაქიზი ბუნებით და ხასიათის თავისებურებებით გამოირჩეოდა.

ქართველი კლასიკოსი სიცოცხლეშივე იყო აღიარებული სახალხო პოეტად, მისი ლექსები კი, ჩვენს ბავშვობას ღამაზ რითმებად გასდევდა. ანას პოეტური სტილი სისადავითა და ჰარმონიული ფორმებით გამოირჩევა, დაუვიწყარი სიტყვებით, რითმებით, ფრაზებით. თითოეული მისი ლექსი უღამაზეს ფერწერად იშლება და პოეტის საოცრებათა სამყაროში გამოგზაურებს. ამ დიდებული პოეტის პოეზია უპირველესად, ყურადღებას იპყრობს ლექსის სინატიფითა და პოეტური აზროვნების მაღალი კულტურით. ანას შემოქმედების ყველა თემა

თუ მოტივი, ლირიკული თვითგამოხატვით ცხადდება და ინტიმურობის ელფერს იძენს. იგი, თავისი ლექსებით ამშვენებს ქართულ პოეზიას და თითოეული ქართველისთვის გამორჩეული შემოქმედია. ანას პოეზია უხვად აისახა მუსიკალურ ხელოვნებაში, მის ლექსებზე დაინერა შესანიშნავი სიმღერები. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიაში ანა კალანდაძის 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამო გაიმართა., რომელსაც უძღვებოდა აკადემიკოსი როინ მეტრეველი. საღამოს ესწრებოდნენ მწერლები, მეცნიერები, პოეტის ოჯახის წევრები და ჩვენი საზოგადოების სხვადასხვა სფეროს წარმომადგენლები.

ავთანდილ არაბული, აკადემიკოსი: - ანა კალანდაძის სახელი, პოეზია, მისი ყოველი ხსენება, ყველა ქართველის ოჯახში ნამდვილი დღესასწაულია. პირველივე დღიდან, როდესაც ანამ, ჯერ კიდევ სტუდენტმა, საჯაროდ ლექსები წაიკითხა 1946 წლის 25 მაისს, ომის შემდგომ, ეს იყო ნამდვილი დღეობა საქართველოში, რომელმაც დიდი ფურორი მოახდინა. მას შემდეგ ანას სახელი დიდი პოეზიის თანავარსკვლავედში ბრწყინავს შეუდარებლად. ის არის განსაკუთრებული და დიდი მნიშვნელობის პოეტი, რომლის ჭეშმარიტ პოეზიას დრო ვერც ფერებს მოაკლებს და ვერც უღერადობას, პირიქით, უფრო დიდ მნიშვნელობას შესძენს.

მაყვალა გონაშვილი, მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე: ანა ის პოეტი იყო, სიცოცხლეშივე დიდი აღიარება ხვდა წილად. მისი ლექსები სიმღერებად მოეფინა ქართულ სულს., რომლის შემოქმედებას დაბერება არ

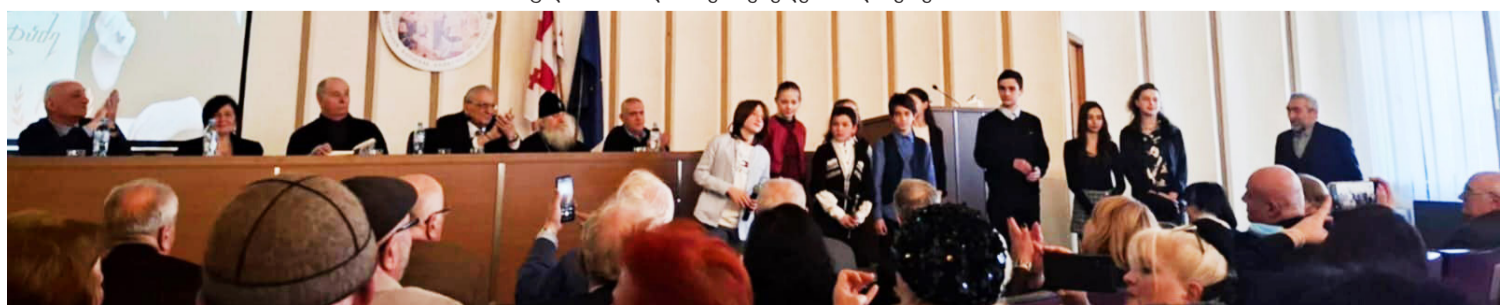

უნერია. ბედნიერი ვარ, რომ ვიცნობდი ამ მაღალთავმდაბალ პოეზიის დედოფალს.

თინა ყანდარელი, ანა კალანდაძის ძმის ცოლი: - ანასთან 45 წელი ერთ ჭერქვეშ ვიცხოვრე. ის ჩემზე 15 წლით უფროსი იყო, მაგრამ ასაკობრივი სხვაობის მიუხედავად, მალევე დავმეგობრდით და ერთმანეთისთვის უახლოესი ადამიანები გავხდით. ბედნიერი ვარ, ასეთი სიყვარული გააყოლა ხალხმა და მას არასოდეს დაივიწყებს ქართველი ერი...

ლონისძიებაზე, ანა კალანდაძის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე ისაუბრა მწერალმა მაკა ჯოხაძემ, პუბლიცისტმა იოსებ ჭუმბურიძემ, ჟურნალისტმა პაატა ნაცვლიშვილმა, რუსთაველის საზოგადოების პრეზიდენტმა დავით შემოქმედელმა, ჭიათურის და საჩხერის მიტროპოლიტმა მეუფე დანიელმა და სხვებმა. პოეტის ლექსები წაიკითხეს თბილისის მე-20 სკოლის მოსწავლეებმა. საიუბილეო საღამოზე, ნაჩვენები იყო მაკა ჯოხაძის დოკუმენტური ფილმი - „იდუმალება ანას პოეზიაში“.

მზია ბობოქი

ლეო ბოკერიას 85-ე საიუბილეო საღამოზე შეხვედრა

2024 წლის 22 დეკემბერს თბილისში „ოჩამჩირეს კავშირის“ წევრების ხელმძღვანელობით გაიმართა შეხვედრა.

ოჩამჩირეში დაბადებული ლეო ბოკერიას საზეიმო დღეს ესწრებოდნენ ლეოს მეგობრები, თანაკლასელები, ახლო მეგობრები, რომლებიც ცხოვრობდნენ სოხუმში, გაგრამი და თბილისში.

ყველას სურდა საიუბილეო ზეიმზე დასწრება. ჩვენს მუზეუმში „ერთობა“ იყო სპეცსტენდი, რომელსაც ალაგმაზებდა ლეოს სურათები, ლეოს სახელობის თასი, სპეცდამზადებული ექსპონატები, მედლები, სიგელები. ყველაზე სასიამოვნო საჩუქარი ლეოსთვის იქნება ის ბურთი, რომელზეც ავტოგრაფებია: „დინამო“ თბილისის ვეტერანი ფეხბურთელების. დიდი სიამოვნებით დავასახელებ მათ გვარებს: **ოთარ გაბელია, ვოვა გუცაყვი, თენგიზ სულაქველიძე, რევაზ ძიძუაშვილი, ზორბეგ ებრაღიძე, გიორგი ცაავა, ვახტანგ ქორიძე, გია თავაძე, გელა კეტაშვილი, მანუჩარ მაჩაიძე** და სხვები. ყველა ექსპონატს ლეოს გავუგზავნიტ მოსკოვში.

ეს ლამაზი დღე დავასრულეთ, როგორც ეკუთვნის საქართველოს ტრადიციებს – პურმარლის დალოცვა.

დიდი სიამოვნებით მიიღო დავასახელო ის ადამიანები, რომლებიც ესწრებოდნენ ამ შეხვედრას: **თენგიზ ნორაკიძე, თამაზ ჩიქობავა, გივი ჩხეტია, დილარ კემულარია, იმარი ყვანია, პავლე ქვაჩახია, ნოდარ ჩხარტიშვილი, ამირან დოლიძე, რეზო გერგედავა, ოთარ წურწუშია, თამაზ კალანდია, გია გვაზავა, დევი ფუტყარაძე, არტიომ აკოფოვი, თამაზ ჩხვირკია, მერაბ კვარაცხელია, თემურ ჩიქობავა, გურამ კაკულია, რაულ ჯანაშია, ნოდარ კობახიძე, ვიტალი ბენდელიანი.**

მადლობას ვუხდით აფხაზეთის ტელევიზიას, გაზეთს „სახალხო განათლება“, ზურაბ ქობალიას.

ვულოცავთ იუბილეს ბატონ ლეოს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას.

თენგიზ ნორაკიძე,
სპორტის ოსტატი,
თამაზ ჩიქობავა,
ვიცე პრეზიდენტი.

აქ მუდამ ხალისიანი ბაზაფხულია

თია ჭილაძე, შორენა ბინაძე, ეკა ბუცხრიკიძე;

შესაბამისი სივრცე-გარემოს შექმნაზე ზრუნავს მთელი კოლექტივი – დირექტორის მოადგილე ქეთევან ყოლბაია, ასევე, მულტი-დისციპლინარული გუნდი; სასწავლო პროცესის დაგეგმვასა და განხორციელებაში აქტიურად არიან ჩართულები: მეთოდისტები – მარინე ხუციშვილი და ირმა თაბაგარი; ფსიქოლოგი ვიოლეტა მახარაძე, ლოგოპედი რუსუდან აბუსერიძე, სპეც. პედაგოგები – თამარ ბინკინაშვილი და ეთერ მჭედლოძე;

თბილისის 135-ე ბაგა-ბაღი გლდანის რაიონის მე-5 მიკრო/რაიონში მდებარეობს. ბაღი 1980 წელს აშენდა, აქვს დიდი, მწვანეში ჩაფლული ეზო, მონყობილია დასასვენებელი და ბავშვთა გასართობი ატრაქციონების სივრცეები, გარემონტებულია სააღმზრდელო ჯგუფები, მოვლილი და კეთილმოწყობილია გარემო. ბაგა-ბაღის დირექტორ თამილა ხარშილაძის ხელმძღვანელობით სწორად წარმართული სააღმზრდელო პროცესი განაპირობებს ამ ბაგა-ბაღის მიმართ დიდ მოთხოვნადობას. ბაღში ფუნქციონირებს 12 ჯგუფი, აქედან 3 – ბაგის და 9 – ბაღის; 5-6 წლიანთა გამოსაშვები ჯგუფები მუშაობენ სასკოლო მზაობის პროგრამით, რომელიც ითვალისწინებს პატარების სასკოლოდ მომზადებას.

ასაკობრივი თავისებურებების გათვალისწინებით, საუკეთესოდ წარმართავენ სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესს კვალიფიციური აღმზრდელები: თეა ზავრდაშვილი, თამარ გორდეზიანი, ეკა ქოიავა, ნათია გელოვანიშვილი, ნათია სადალაშვილი, ქეთევან მეშველიანი, ირმა ტერაშვილი, სოფიო ლომიაშვილი, მაია ხვედელიძე, შორენა ნიორაძე, მაია სარალიძე, ნინა კარაპეტიაიანი, ნეტა მერაბიშვილი, მედეა გაფრინდაშვილი, ჟუჟუნა ფეიქროშვილი;

აღმზრდელებთან ერთად, სააღმზრდელო ჯგუფებში, ყველა აქტივობაში ჩართულები არიან აღმზრდელის თანამშემწეები: მანანა მამულაშვილი, სოფიკო ხარაიშვილი, სოფიკო ჭაფოძე, ცირა ჯამალაშვილი, ნანა ბეროზაშვილი, ნათია კობალიანი, თეა კვესიაშვილი, ეკა ქანაშვილი, ლია ბაკაშვილი, ნინო კაპანაძე, ელზა აბუსერიძე, ლეილა ჩიტიაშვილი, ნა-

მიძღვნილი გასართობი აქტივობები; ასევე, მზაობის ჯგუფების აღსაზრდელობისთვის მოეწყობა გამოსაშვები ღონისძიება.

ბაგა-ბაღის სუფთა, მონესრიგებული, დაცული გარემო, საუკეთესო კვება და გემრიელი კერძები კი – ტექნიკური პერსონალის დამსახურებაა. ბავშვებამდე სწორად მიტანილი აღზრდის მეთოდებისა და კოლექტივის შემოქმედებითი ფანტაზიის წყალობით, აქ ხალისიანად მიდის პატარების ცხოვრება.

მაია გუშუნავა

მთ. რედაქტორი
ბორის მიშველაძე
555 596 050
აღმასრ. რედაქტორი: ნათია გურგენიძე
593 422 258
გამომცემელი: ა(ა)იპ „პედაგოგთა და მეცნიერ-პედაგოგთა ხელშეწყობისა და დახმარების საქველმოქმედო ფონდი“
ს/ს 402010587
ს/ს თბილისი ბანკი:
GE 94 TB7249236080100007

რედაქტორია
ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 343 727;
ნათელა ქიქერიძე 595 584 572; ბორის მიშველაძე 555 596 050;
ეკა მამუკაშვილი 599 944 592; კონსტანტინე გურგენიძე 592 777 181;
ნათია გურგენიძე 593 422 258; მზია გოგოძე 593 208 048; ირმა მეტონია 591 320 705; გერმანე საზანოელი 593 022 913;
თამარ ანდრიაძე (კომპიუტერული რედაქტორი) 599 44 98 48;
ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ვებგვერდი: saxalxoganatleba.ge
ტელ: (032) 2 99 80 00; (032) 2 98 48 07

სახალხო განათლება+ N1 (4624)
20 თებერვალი / 2025 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან
ISSN 1987-9113
9 771987 911009